KOMMISSIONENS BESLUT nr 1889/98/EKSG

av den 3 september 1998

om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska kol- och stålgemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen, särskilt artikel 74 i detta, och

av följande skäl:

(1) Genom beslut nr 2424/88/EKSG ([1]) antog kommissionen gemensamma regler om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska kol- och stålgemenskapen.

(2) De gemensamma reglerna antogs i enlighet med gällande internationella förpliktelser, särskilt de förpliktelser som följer av artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet (GATT), av avtalet om tillämpning av artikel VI i GATT (1979 års antidumpningskod) och av avtalet om tolkning och tillämpning av artiklarna VI, XVI och XXIII i GATT (kod om subventioner och utjämningstullar).

(3) Avslutandet av de multilaterala handelsförhandlingarna inom ramen för Uruguayrundan har lett till Världshandelsorganisationens (WTO) inrättande.

(4) Bilaga 1 A till avtalet om upprättande av WTO (WTO-avtalet), som godkändes genom rådets beslut 94/800/EG ([2]) innehåller bland annat Allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (GATT 1994), ett nytt avtal om tillämpning av artikel VI i GATT 1994 (1994 års antidumpningsavtal) och ett nytt avtal om subventioner och utjämningsåtgärder (subventionsavtalet).

(5) Det är därför lämpligt att gemenskapsreglerna ändras med hänsyn till dessa nya avtal. Mot bakgrund av den olikartade karaktär som de nya reglerna för dumpning respektive subventioner har är det också önskvärt att det finns separata gemenskapsregler inom vart och ett av dessa två områden. Nya regler om skydd mot dumpad import fastställdes i kommissionens beslut nr 2277/96/EKSG ([3]), som utmönstrade sådan import från tillämpningsområdet för beslut nr 2424/88/EKSG.

(6) Det är därför lämpligt att ändra gemenskapens regler om tillämpning av utjämningsåtgärder mot bakgrund av de nya multilaterala bestämmelserna, bl.a. dem som gäller inledande av förfaranden och genomförande av undersökningar, inbegripet fastställande och behandling av de faktiska omständigheterna, införande av provisoriska åtgärder, införande och uttag av utjämningstullar, giltighetstid för och översyn av utjämningsåtgärder samt offentliggörande av uppgifter om subventionsundersökningar.

(7) Med hänsyn till omfattningen av de förändringar som de nya avtalen har medfört och för att sörja för korrekt och öppen tillämpning av de nya reglerna, bör innehållet i de nya avtalen i möjligaste mån tas in i gemenskapens lagstiftning.

(8) Subventionsavtalet har genomförts av Europeiska gemenskapen genom rådets förordning (EG) nr 2026/97 ([4]). Det är därför lämpligt att införa motsvarande bestämmelser för Europeiska kol- och stålgemenskapens tillämpning av förordning (EG) nr 2026/97 så att Europeiska gemenskapernas utrikeshandelslagstiftning blir enhetlig samtidigt som hänsyn tas till beslutsprocessen i Europeiska kol- och stålgemenskapen.

(9) Det är dessutom önskvärt att tillräckligt utförligt förklara när en subvention skall anses föreligga, enligt vilka principer den skall anses vara utjämningsbar (särskilt huruvida subventionen är selektivt riktad) samt enligt vilka kriterier storleken på den utjämningsbara subventionen skall beräknas.

(10) Vid fastställandet av om en subvention föreligger är det nödvändigt att visa att ett finansiellt bidrag har beviljats av en offentlig myndighet eller något annat offentligt organ inom ett lands territorium, eller att någon annan form av inkomst- eller prisstöd enligt artikel XVI i GATT 1994 har förelegat och att ett mottagande företag härigenom har beviljats en förmån.

(11) Det är nödvändigt att tillräckligt utförligt förklara vilka slag av subventioner som inte är utjämningsbara och vilket förfarande som skall tillämpas om det vid en undersökning fastställs att det berörda företaget har tagit emot subventioner som inte är utjämningsbara.

([1]) EGT L 209, 2.8.1988, s. 18.
([2]) EGT L 336, 23.12.1994, s. 1.
([3]) EGT L 308, 29.11.1996, s. 11.
([4]) EGT L 288, 21.10.1997, s. 1.

(12) I subventionsavtalet anges att bestämmelserna om icke-utjämningsbara subventioner skall upphöra att gälla fem år efter det att WTO-avtalet trätt i kraft, om de inte förlängs genom en ömsesidig överenskommelse mellan medlemmarna i WTO. Det kan därför visa sig nödvändigt att ändra detta beslut i överensstämmelse därmed, om giltighetstiden för de ifrågavarande bestämmelserna inte förlängs.

(13) Det är önskvärt att införa tydliga och detaljerade riktlinjer för bedömningen av de faktorer som kan vara av betydelse vid fastställandet av huruvida den subventionerade importen har vållat väsentlig skada eller riskerar att vålla skada. När det skall visas att den skada som har drabbat gemenskapsindustrin kan tillskrivas den berörda importens volym och prisnivå bör verkningarna av andra faktorer också uppmärksammas, särskilt de rådande marknadsvillkoren inom gemenskapen.

(14) Det är lämpligt att definiera begreppet gemenskapsindustri och att föreskriva att parter som är exportörer närstående kan uteslutas från denna industri samt att definiera begreppet närstående. Det är också nödvändigt att göra det möjligt att vidta åtgärder som innefattar utjämningstullar till förmån för producenterna i en region i gemenskapen, och att fastställa fast riktlinjer för hur en sådan region skall definieras.

(15) Det är nödvändigt att avgöra vem som kan inge ett klagomål som syftar till införande av utjämningstullar, inbegripet i vilken omfattning det bör stödjas av gemenskapsindustrin, samt vilka uppgifter om utjämningsbara subventioner, skada och orsakssamband som ett sådant klagomål bör innehålla. Det är också tillrådligt att närmare ange förfaranden för hur klagomål skall avslås eller hur förfaranden skall inledas.

(16) Det är nödvändigt att bestämma på vilket sätt berörda parter bör underrättas om vilka uppgifter myndigheterna kräver och att de bör ges tillräckliga möjligheter att framlägga all relevant bevisning och försvara sina intressen. Det är också önskvärt att klart ange vilka regler och förfaranden som bör följas vid undersökningen, särskilt reglerna om hur berörda parter inom bestämda tidsfrister skall ge sig till känna, redogöra för sina synpunkter och tillhandahålla uppgifter, för att dessa synpunkter och uppgifter skall kunna beaktas. Det är även lämpligt att ange villkoren för att en berörd part skall kunna få tillgång till och yttra sig över de uppgifter som lämnats av andra berörda parter. Medlemsstaterna och kommissionen bör vidare samarbeta när det gäller att inhämta uppgifter.

(17) Det är nödvändigt att bestämma på vilka villkor preliminära tullar får införas, inbegripet villkoret att de inte får införas tidigare än 60 dagar eller senare än nio månader efter det att ett förfarande har inletts. Kommissionen får under alla omständigheter endast införa sådana tullar för en period om fyra månader.

(18) Det är nödvändigt att närmare ange förfaranden för godtagande av åtaganden som avskaffar eller kompenserar för utjämningsbara subventioner och skada i stället för att införa preliminära eller slutgiltiga tullar. Det är även lämpligt att fastställa konsekvenserna av överträdelse eller återtagande av ett åtagande och att föreskriva att preliminära tullar kan införas vid misstanke om överträdelse eller när ytterligare undersökningar är nödvändiga för att komplettera undersökningsresultaten. När ett åtagande godtas bör det tillses att det föreslagna åtagandet och dess genomförande inte medför någon konkurrensbegränsning.

(19) Det är nödvändigt att föreskriva att ett förfarande normalt, oberoende av om slutgiltiga åtgärder vidtas eller ej, skall avslutas inom tolv månader eller senast inom 13 månader efter det att undersökningen inleddes.

(20) En undersökning eller ett förfarande bör avslutas om subventionsbeloppet konstateras understiga en viss miniminivå eller, i synnerhet när det rör sig om import av varor med ursprung i utvecklingsländer, om den subventionerade importens volym eller skadan är försumbar, och dessa begrepp bör definieras. Om åtgärder skall vidtas är det nödvändigt att föreskriva att undersökningen skall avslutas och att ange att åtgärderna bör ligga på en nivå som understiger beloppet för den utjämningsbara subventionen, om en sådan lägre nivå är tillräcklig för att undanröja skadan. Om stickprov skall tas är det nödvändigt att närmare fastställa en metod för beräkning av åtgärdernas nivå.

(21) Det är nödvändigt att föreskriva ett retroaktivt uttag av preliminära tullar om detta bedöms vara lämpligt och att närmare ange de omständigheter som kan leda till att tullar tillämpas retroaktivt för att undvika att verkningarna av de slutgiltiga åtgärder som skall tillämpas undergrävs. Det är även nödvändigt att föreskriva att tull kan tillämpas retroaktivt vid överträdelse eller återtagande av åtaganden.

(22) Det är nödvändigt att föreskriva att åtgärderna skall upphöra att gälla efter fem år om inte en översyn visar att de bör behållas. När tillräckliga bevis för ändrade omständigheter har lagts fram är det även

nödvändigt att föreskriva interimsöversyn eller undersökningar för att avgöra om det är berättigat att betala tillbaka utjämningstullar.

(23) Det finns möjlighet att kringgå utjämningsåtgärder på ett sätt som liknar men inte är identiskt med kringgående av antidumpningsåtgärder, och subventionsavtalet innehåller inte några bestämmelser om detta. Det förefaller således lämpligt att i detta beslut införa bestämmelser som syftar till att motverka kringgående.

(24) Det är lämpligt att möjliggöra att utjämningsåtgärderna tillfälligt upphävs om det inträder sådana tillfälliga förändringar i marknadsförhållandena som gör att åtgärderna tillfälligtvis inte är ändamålsenliga.

(25) Det är nödvändigt att föreskriva att sådan import som är föremål för undersökning kan registreras vid importtillfället för att åtgärder mot denna import skall kunna vidtas senare.

(26) För att se till att åtgärderna genomförs på ett riktigt sätt måste medlemsstaterna övervaka och till kommissionen avge rapporter rörande importen av de produkter som är föremål för undersökning eller åtgärder och rörande de tullbelopp som tas ut i enlighet med detta beslut.

(27) Det är nödvändigt att föreskriva att samråd med en rådgivande kommitté regelbundet skall äga rum vid bestämda tidpunkter under undersökningens gång. Kommittén bör bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

(28) Det är lämpligt att föreskriva kontrollbesök för att kontrollera de uppgifter som lämnas om utjämningsbara subventioner och skada. Dessa besök bör dock ske på villkor att korrekt besvarade frågeformulär har mottagits.

(29) För att undersökningarna skall kunna slutföras inom utsatt tid är det väsentligt att stickprov tas om antalet parter eller transaktioner är stort.

(30) När en part inte visar en tillfredsställande samarbetsvilja är det nödvändigt att föreskriva att andra uppgifter kan användas för att fastställa de faktiska omständigheterna samt att dessa uppgifter kan vara mindre gynnsamma för parten än om denne hade samarbetat.

(31) Bestämmelser bör antas om behandling av konfidentiella uppgifter så att affärshemligheter eller hemligheter som gäller statliga angelägenheter inte röjs.

(32) Det är väsentligt att föreskriva att de parter som har rätt till detta skall informeras om de viktigaste omständigheterna och övervägandena på ett riktigt sätt och att detta, med beaktande av beslutsgången inom gemenskapen, skall ske inom en tidsfrist som gör det möjligt för parterna att bevaka sina intressen.

(33) Det är lämpligt att föreskriva ett administrativt system på vars grundval argument kan framföras rörande huruvida åtgärderna ligger i gemenskapens, inbegripet konsumenternas, intresse och att uppställa tidsfrister inom vilka sådana uppgifter skall lämnas samt att ange de berörda parternas rätt att få information.

(34) Vid tillämpning av reglerna i subventionsavtalet är det, för att upprätthålla den jämvikt mellan rättigheter och skyldigheter som eftersträvats i det avtalet, väsentligt att gemenskapen beaktar sina större handelspartners tolkning av dessa regler, såsom denna avspeglas i lagstiftning eller praxis.

(35) Beslut nr 2424/88/EKSG bör därför upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Principer

1. En utjämningstull får införas för att kompensera för en subvention som direkt eller indirekt har beviljats för tillverkning, export eller transport av en produkt vars övergång till fri omsättning inom gemenskapen vållar skada.

2. Med subventionerad produkt avses i detta beslut en produkt för vilken en utjämningsbar subvention har beviljats enligt vad som avses i artiklarna 2 och 3.

3. En sådan subvention kan beviljas av de offentliga myndigheterna i antingen den importerade produktens ursprungsland eller ett mellanliggande land från vilket produkten exporteras till gemenskapen, i detta beslut kallat *exportlandet*.

I detta beslut avses med *offentliga myndigheter* offentliga organ inom ursprungslandets eller exportlandets territorium.

4. Utan hinder av vad som sägs i punkterna 1, 2 och 3 skall produkter som inte importeras direkt från ursprungslandet utan exporteras till gemenskapen via ett mellanliggande land till fullo ut omfattas av bestämmelserna i detta beslut och transaktionen eller transaktionerna skall, i tillämpliga fall, anses ha utförts mellan ursprungslandet och gemenskapen.

5. Vid tillämpningen av detta beslut avses med *likadan produkt* en produkt som är identisk med, det vill säga i alla avseenden likadan som, den berörda produkten, eller, i avsaknad av en sådan produkt, en annan produkt som har egenskaper som i hög grad liknar den berörda produktens egenskaper även om den inte i alla avseenden är likadan.

Artikel 2

Definition av en subvention

En subvention skall anses föreligga om

1. a) ett finansiellt bidrag från de offentliga myndigheterna i ursprungslandet eller exportlandet förekommer, det vill säga när

   i) ett offentligt förfarande innebär direkt överföring av medel (t.ex. genom bidrag, lån och kapitaltillskott), eller möjlig direkt överföring av medel eller förpliktelser (till exempel lånegarantier),

   ii) offentliga intäkter som normalt sett skulle tas ut inte drivs in eller om de efterskänks (till exempel i fall av skattemässiga incitament såsom skattereduktioner); i detta fall skall befrielse för en exporterad produkt från tullar eller skatter som tas ut för en likadan produkt som är avsedd för inhemsk konsumtion, eller återbetalning av sådana tullar eller skatter till belopp som inte överstiger de belopp som skall utgå, inte betraktas som en subvention, under förutsättning att en sådan befrielse beviljas i enlighet med bestämmelserna i bilagorna I – III,

   iii) offentliga myndigheter tillhandahåller andra varor eller tjänster än sådana som rör allmän infrastruktur, eller köper varor,

   iv) de offentliga myndigheterna

   — gör utbetalningar via en fond, eller

   — ålägger ett privat organ att utföra en eller flera av de funktioner som räknas upp i leden i, ii och iii och som normalt ligger inom deras kompetens och rent faktiskt inte skiljer sig från de offentliga myndigheternas normala praxis,

   eller

   b) det förekommer någon annan form av inkomst- eller prisstöd i enlighet med artikel XVI i GATT 1994, och

2. en förmån därmed beviljas.

Artikel 3

Utjämningsbara subventioner

1. Subventioner skall vara föremål för utjämningsåtgärder endast om de är selektiva i enlighet med vad som avses i punkterna 2, 3 och 4.

2. För att avgöra om en subvention är selektivt riktad till ett företag eller en industri eller en grupp av företag eller industrier, nedan kallade vissa företag, som ligger under den beviljande myndighetens behörighet, skall följande principer tillämpas:

a) Om den myndighet som beviljar subventionen eller den tillämpliga lagstiftningen uttryckligen begränsar subventionen till att avse vissa företag, skall subventionen anses vara selektiv.

b) Om den myndighet som beviljar subventionen eller den tillämpliga lagstiftningen fastställer objektiva kriterier eller villkor som avgör rätten till och storleken av en subvention, skall selektivitet inte anses föreligga under förutsättning att alla som uppfyller kraven för subventionen också automatiskt får den och att de nämnda kriterierna iakttas och villkoren följs strikt.

   I denna artikel avses med *objektiva kriterier eller villkor* sådana kriterier eller villkor som är neutrala, som inte gynnar vissa företag framför andra, och som är ekonomiska till sin karaktär och tillämpas generellt, exempelvis antalet anställda eller företagets storlek.

   Kriterierna och villkoren skall vara tydligt angivna i lag, annan författning eller andra offentliga handlingar så att de kan kontrolleras.

c) Om det finns anledning att anta att en subvention i själva verket är selektiv, trots att en tillämpning av principerna under a och b visar motsatsen, får även andra faktorer beaktas. Sådana faktorer är att ett begränsat antal bland vissa företag utnyttjar ett subventionsprogram, att vissa företag dominerar vad gäller utnyttjandet av ett subventionsprogram, att vissa företag får oproportionerligt stora subventioner samt det sätt på vilket den myndighet som beviljar subventionen har utövat sina skönsmässiga befogenheter när den beslutar att bevilja en subvention. I detta sammanhang skall särskilt beaktas uppgifter om hur ofta ansökningar om subventioner har avslagits eller godkänts och skälen för dessa beslut.

   Vid tillämpning av första stycket skall hänsyn tas såväl till diversifieringsgraden i den ekonomiska verksamheten inom den beviljande myndighetens behörighet som till den tid som subventionsprogrammet har tillämpats.

3. En subvention som är begränsad till att avse vissa företag inom ett bestämt geografiskt område som ligger under den beviljande myndighetens behörighet skall anses vara selektiv. Fastställande och ändringar av allmänt tillämpliga avgiftssatser av behöriga offentliga myndigheter på alla nivåer skall inte betraktas som en selektiv subvention enligt detta beslut.

4. Utan hinder av bestämmelserna i punkterna 2 och 3 skall följande subventioner betraktas som selektiva:

a) Subventioner som rättsligt eller faktiskt är knutna till exportresultat, ensamt eller som ett av flera villkor, inbegripet de exempel som räknas upp i bilaga I.

Subventioner skall anses faktiskt knutna till exportresultat om omständigheterna visar att beviljandet av subventionen, även om denna rättsligt sett inte är knuten till exportresultatet, rent faktiskt är knutet till verklig eller förväntad export eller verkliga eller förväntade exportintäkter. Enbart det förhållandet att en subvention beviljas ett exportföretag skall inte i sig anses utgöra en exportsubvention i enlighet med denna bestämmelse.

b) Subventioner som är beroende av att inhemska produkter används framför importerade, oavsett om detta är det enda villkoret eller ett av flera villkor.

5. Alla beslut om selektivitet enligt bestämmelserna i denna artikel skall vara klart och tydligt underbyggda genom faktiska bevis.

Artikel 4

Icke-utjämningsbara subventioner

1. Följande subventioner skall inte vara utjämningsbara:

a) Subventioner som inte är selektiva enligt vad som avses i artikel 3.2 och 3.3.

b) Subventioner som är selektiva enligt vad som avses i artikel 3.2 och 3.3 men som uppfyller villkoren enligt punkterna 2, 3 eller 4 i denna artikel.

2. Subventioner som beviljas för forskning som utförs av företag eller högre utbildnings- eller forskningsinstitutioner som har ingått avtal med företag skall inte vara utjämningsbara om de beviljade subventionerna täcker högst 75 % av kostnaderna för industriell forskning eller 50 % av kostnaderna för utveckling innan produkten introduceras på marknaden, och under förutsättning att sådana subventioner endast avser

a) kostnader för personal (forskare, tekniker och annan stödpersonal som uteslutande arbetar med forskningsverksamhet),

b) kostnader för instrument, utrustning, mark och byggnader som uteslutande och stadigvarande används för forskningsverksamhet (utom när de avyttras på affärsmässiga grunder),

c) kostnader för konsulttjänster och likvärdiga tjänster som uteslutande avser forskningsverksamhet, inbegripet forskning, tekniskt kunnande, patent osv. som köps in utifrån,

d) andra allmänna omkostnader som direkt uppkommer till följd av forskningsverksamheten,

e) andra löpande kostnader (såsom kostnader för materiel, insatsvaror och andra liknande kostnader) som direkt uppkommer till följd av forskningsverksamheten.

Vid tillämpning av första stycket skall följande gälla:

a) De tillåtna nivåerna för icke-utjämningsbara subventioner enligt denna punkt skall bestämmas på grundval av de sammanlagda kostnader som kan beaktas under den tid som ett visst projekt varar.

När det gäller program som innefattar både industriell forskning och utveckling innan produkten introduceras på marknaden får den tillåtna nivån för icke-utjämningsbara subventioner inte överstiga det ovägda genomsnittet av de tillåtna nivåerna för icke-utjämningsbara subventioner enligt de två kategorier som nämns ovan, beräknade på grundval av alla kostnader som kan beaktas och som avses under a — e i första stycket.

b) Med begreppet *industriell forskning* avses planerad forskning eller kritiska undersökningar som syftar till att förvärva ny kunskap, i syfte att denna kunskap skall kunna användas för att utveckla nya produkter, tillverkningsprocesser eller tjänster, eller för att märkbart förbättra befintliga produkter, processer eller tjänster.

c) Med begreppet *utveckling innan produkten introduceras på marknaden* avses överföring av industriella forskningsresultat till en plan, ett utkast eller en ritning som avser nya, ändrade eller förbättrade produkter, processer eller tjänster, oberoende av om de är avsedda för försäljning eller användning, inbegripet konstruktion av en första prototyp, som dock inte skulle kunna användas i kommersiellt syfte. Det kan även inbegripa idémässig planering för och utformning av alternativa produkter, processer eller tjänster liksom inledande demonstrationer eller pilotprojekt, under förutsättning att dessa inte kan omvandlas eller användas för industriell tillämpning eller kommersiell exploatering. Det inbegriper inte rutinmässiga eller regelbundet återkommande ändringar av befintliga produkter, produktionslinjer, tillverkningsprocesser, tjänster eller andra pågående verksamheter, även om dessa ändringar kan innebära förbättringar.

3. Subventioner som inom ramen för regionala utvecklingsprogram beviljas missgynnade regioner inom ursprungs- och/eller exportlandets territorier och som skulle vara icke-selektiva om de kriterier som anges i artikel 3.2 och 3.3 tillämpades på var och en av de berörda stödberättigade regionerna, skall inte vara utjämningsbara om

a) varje missgynnad region utgör ett tydligt avgränsat, sammanhängande geografiskt område med definierbar ekonomisk och administrativ identitet,

b) regionen betraktas som missgynnad enligt neutrala och objektiva kriterier som visar att regionens svårigheter beror på mer än tillfälliga omständigheter, och sådana kriterier måste vara klart angivna i lag, annan författning eller andra offentliga handlingar så att de kan kontrolleras,

c) de kriterier som avses i b innefattar ett mått på ekonomisk utveckling vilket skall vara grundat på åtminstone en av följande faktorer:

— Att antingen inkomst per capita, hushållens inkomst per capita eller BNP per capita inte överstiger 85 % av medelvärdet för det berörda ursprungs- eller exportlandet.

— Att arbetslöshetsnivån motsvarar minst 110 % av genomsnittet för det berörda ursprungs- eller exportlandet.

Beräkningen skall avse en treårsperiod. Beräkningsmetoden kan också vara sammansatt och innefatta andra faktorer.

I första stycket avses med

a) *regionala utvecklingsprogram* att regionala stödprogram är en del av en internt sammanhållen och generellt tillämplig regional utvecklingspolitik, och att subventioner för regional utveckling inte beviljas geografiskt isolerade områden som saknar eller har en liten betydelse för regionens utveckling,

b) *neutrala och objektiva kriterier* sådana kriterier som inte gynnar vissa regioner mer än vad som är lämpligt för att inom ramen för det allmänna regionala utvecklingsprogrammet undanröja eller minska regionala skillnader. I detta hänseende skall regionala stödprogram bestämma tak för det stöd som kan beviljas för varje subventionerat projekt. Dessa tak skall vara differentierade i förhållande till utvecklingsnivån inom respektive stödberättigad region och fastställas på grundval av investeringskostnader eller kostnader för att skapa sysselsättning. Fördelningen av stöd inom dessa gränser skall vara tillräckligt bred och jämn för att undvika att subventioner till övervägande del utnyttjas av, eller att oproportionerligt stora belopp utbetalas till, vissa företag.

Denna bestämmelse skall tillämpas mot bakgrund av de kriterier som anges i artikel 3.2 och 3.3.

4. Subventioner för att främja anpassning av befintliga anläggningar till nya miljökrav som införs genom lagar eller författningar och som innebär ökade restriktioner och finansiella påfrestningar för företag, skall inte vara utjämningsbana om subventionen

a) är en engångsföreteelse,

b) är begränsad till 20 % av anpassningskostnaden,

c) inte täcker kostnaden för att ersätta och utnyttja den subventionerade investeringen, vilken måste bäras fullt ut av företagen,

d) är direkt förbunden med och proportionell mot ett företags planerade minskning av olägenheter och föroreningar, och inte täcker besparingar som kan uppnås i tillverkningskostnaderna, och

e) erbjuds alla företag som kan använda den nya utrustningen eller tillverkningsprocessen.

Med *befintliga anläggningar* i första stycket avses sådana anläggningar som har varit i drift i minst två år innan de nya miljökraven införs.

Artikel 5

Beräkning av storleken på den utjämningsbara subventionen

Vid tillämpning av detta beslut skall storleken på utjämningsbara subventioner beräknas som den förmån som mottagaren konstateras få under den tid som subventionsundersökningen avser. Normalt skall denna tid vara mottagarens senaste räkenskapsår, men den kan utgöras av varje annan period om minst sex månader som infaller före undersökningens början och för vilken det finns tillförlitliga ekonomiska och andra relevanta uppgifter.

Artikel 6

Beräkning av förmånen för mottagaren

Vid beräkning av förmånen för mottagaren skall följande gälla:

a) Offentligt tillskott av kapital till ett företag skall inte anses medföra en förmån om inte investeringen får anses strida mot sedvanlig investeringspraxis (inbegripet tillhandahållande av riskkapital) bland privata investerare inom ursprungs- eller exportlandets territorium.

b) Offentliga lån skall inte anses medföra en förmån om det inte finns någon skillnad mellan det belopp som det lånande företaget betalar för det offentliga lånet och det belopp som företaget skulle behöva betala för ett likvärdigt kommersiellt lån som det faktiskt skulle ha kunnat få på marknaden. I sådana fall skall förmånen anses utgöra skillnaden mellan dessa två belopp.

c) Offentliga lånegarantier skall inte anses medföra en förmån om det inte finns någon skillnad mellan det belopp som det garantimottagande företaget betalar för ett lån med offentlig lånegaranti och det belopp som

företaget skulle behöva betala för ett likvärdigt kommersiellt lån utan offentlig lånegaranti. I sådana fall skall förmånen anses utgöra skillnaden mellan dessa två belopp, justerad för att beakta eventuella skillnader i avgifter.

d) Offentligt tillhandahållande av varor eller tjänster, eller offentliga köp av varor, skall inte anses medföra en förmån om inte tillhandahållandet har skett mot för låg ersättning eller köpet har skett mot för hög ersättning. Frågan om huruvida ersättningen är för hög eller för låg skall avgöras med beaktande av rådande marknadsvillkor för produkterna eller tjänsterna i fråga i det land som tillhandahåller eller köper dem (inbegripet pris, kvalitet, tillgänglighet, säljbarhet, transport och andra villkor för köpet eller försäljningen).

Artikel 7

Allmänna bestämmelser om beräkning

1. Utjämningsbara subventioners storlek skall beräknas per enhet av den subventionerade produkt som exporteras till gemenskapen.

När detta belopp bestäms får följande avdrag göras från det sammanlagda subventionsbeloppet:

a) Ansökningsavgifter eller andra kostnader som är nödvändiga för att bli berättigad till eller erhålla subventionen.

b) Exportskatter, tullar eller andra avgifter som tas ut vid export av produkten till gemenskapen med särskild avsikt att kompensera för subventionen.

Om en berörd part begär ett sådant avdrag skall denne visa att denna begäran är berättigad.

2. Om subventionen inte beviljas på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter skall den utjämningsbara subventionens storlek, allt efter omständigheterna, bestämmas genom att den sammanlagda subventionens värde fördelas i proportion till produktions-, försäljnings- eller exportvolymen av de berörda produkterna under perioden för subventionsundersökningen.

3. Om subventionen kan knytas till förvärv eller framtida förvärv av anläggningstillgångar skall den utjämningsbara subventionens storlek beräknas genom att subventionen fördelas över en period som motsvarar en normal avskrivningstid för sådana tillgångar i den berörda industrin. Det på så sätt beräknade belopp som kan hänföras till undersökningsperioden, inbegripet sådana belopp som rör anläggningstillgångar som förvärvats före denna period, skall fördelas på det sätt som anges i punkt 2.

Om tillgångarna inte är avskrivningsbara skall subventionen jämställas med ett räntefritt lån och behandlas i enlighet med artikel 6 b.

4. Om subventionen inte kan knytas till förvärv av anläggningstillgångar, skall storleken på den förmån som erhålls under undersökningsperioden i princip hänföras till denna period och fördelas i enlighet med punkt 2, om det inte på grund av särskilda omständigheter finns anledning att hänföra den till en annan period.

Artikel 8

Fastställande av skada

1. Vid tillämpning av detta beslut avses, om inte annat anges, med begreppet *skada* väsentlig skada för gemenskapsindustrin, risk för väsentlig skada för gemenskapsindustrin, eller avsevärd försening vid etablering av en sådan gemenskapsindustri, och begreppet skall tolkas i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.

2. Ett fastställande av skada skall grundas på faktiska bevis och skall inbegripa en objektiv granskning av såväl

a) den subventionerade importens volym och verkningar på priserna för de likadana produkterna på gemenskapens marknad, som

b) denna imports inverkan på gemenskapsindustrin.

3. Såvitt avser den subventionerade importens volym skall en undersökning göras av huruvida en betydande ökning av subventionerad import ägt rum antingen i absoluta tal eller i förhållande till produktion eller konsumtion i gemenskapen. Såvitt avser den subventionerade importens verkningar på priserna skall en undersökning göras av huruvida ett betydande prisunderskridande skett vad gäller de subventionerade importprodukterna i förhållande till en likadan, av gemenskapsindustrin framställd, produkt eller om denna import på något annat sätt får till följd att priserna sänks väsentligt eller till att väsentliga prisökningar som annars skulle ha ägt rum förhindras. Varken en enskild faktor eller flera av dessa faktorer behöver nödvändigtvis vara avgörande.

4. Om en undersökning avseende utjämningstull samtidigt avser produkter från mer än ett land, skall en samlad bedömning av denna imports verkningar göras endast om det fastställs att

a) de utjämningsbara subventionernas storlek, i fråga om importen från varje enskilt land, överstiger tröskelvärdet enligt artikel 14.5 och volymen på importen från varje enskilt land inte är försumbar, och

b) det är lämpligt att göra en samlad bedömning av denna imports verkningar med beaktande av de konkurrensvillkor som råder mellan de importerade produkterna och de konkurrensvillkor som råder mellan de importerade produkterna och den likadana gemenskapsprodukten.

5. Granskningen av den subventionerade importens inverkan på den berörda gemenskapsindustrin skall innefatta bedömning av alla relevanta ekonomiska faktorer och förhållanden som påverkar industrins situation, inbegripet den omständigheten att en industri ännu inte har återhämtat sig från verkningarna av tidigare subventionering eller dumpning, de utjämningsbara subventionernas storlek, faktisk och möjlig nedgång i försäljning, vinst, tillverkningsvolym, marknadsandel, produktivitet, räntabilitet, kapacitetsutnyttjande, faktorer som påverkar priserna inom gemenskapen, faktiska och möjliga negativa verkningar på betalningsflöde, lagerhållning, sysselsättning, löner, tillväxt och förmåga att anskaffa kapital eller investeringsmedel. Denna uppräkning är inte uttömmande, och varken en enskild faktor eller flera av dessa faktorer behöver nödvändigtvis vara avgörande.

6. Med hjälp av de relevanta bevis som framläggs med avseende på punkt 2 skall det visas att den subventionerade importen vållar skada i den mening som avses i detta beslut. Detta innebär särskilt att det skall visas att den volym och/eller de prisnivåer som avses i punkt 3 påverkar gemenskapsindustrin på det sätt som anges i punkt 5 och att denna inverkan är så omfattande att den kan betraktas som väsentlig.

7. Andra kända faktorer än den subventionerade importen vilka samtidigt med denna skadar gemenskapsindustrin skall också granskas för att den skada som vållas av dessa faktorer inte skall tillskrivas den subventionerade importen enligt punkt 6. Faktorer som i detta sammanhang kan betraktas som relevanta är bland annat volymen av och priserna på den icke-subventionerade importen, minskad efterfrågan eller förändringar i konsumtionsmönstren, restriktiva handelsbruk som tillämpas av producenterna i tredje land och i gemenskapen, konkurrens mellan dessa producenter, den tekniska utvecklingen samt gemenskapsindustrins exportresultat och produktivitet.

8. Den subventionerade importens verkningar skall bedömas i förhållande till gemenskapsindustrins produktion av den likadana produkten när tillgängliga uppgifter gör det möjligt att särskilja denna produktion på grundval av sådana kriterier som produktionsprocessen eller producenternas försäljning och vinst. Om produktionen inte på detta sätt kan särskiljas, skall den subventionerade importens verkningar bedömas genom granskning av produktionen av den minsta varugrupp eller produktserie som inbegriper den likadana produkten och för vilken nödvändiga uppgifter kan tillhandahållas.

9. Ett fastställande av risk för väsentlig skada skall ske på grundval av fakta och inte endast påståenden, antaganden eller avlägsna möjligheter. Den förändring av förhållandena som skulle kunna skapa en situation där subventionen skulle vålla skada måste klart kunna förutses och vara nära förestående.

För att fastställa om det föreligger risk för väsentlig skada skall bland annat följande faktorer beaktas:

a) De berörda subventionernas art och de handelseffekter som dessa kan komma att få.

b) Betydande ökningstakt för subventionerad import till gemenskapens marknad som talar för att en väsentligt ökad import är sannolik.

c) Tillräcklig och fritt tillgänglig kapacitet hos exportören eller nära förestående, väsentlig ökning av denna kapacitet som talar för att väsentligt ökad subventionerad export till gemenskapen är sannolik, med beaktande av förekomsten av andra exportmarknader som skulle kunna ta emot ytterligare export.

d) Om importen sker till priser som väsentligt skulle kunna sänka priserna eller hindra de prisökningar som annars skulle ha ägt rum, och som sannolikt skulle öka efterfrågan på ytterligare import.

e) Lagerhållningen av den undersökta produkten.

Ingen enskild av dessa faktorer behöver nödvändigtvis vara avgörande men de faktorer som beaktas måste tillsammans leda till slutsatsen att ytterligare subventionerad export är nära förestående och att väsentlig skada kommer att inträffa om skyddsåtgärder inte vidtas.

Artikel 9

Definition av gemenskapsindustri

1. Vid tillämpning av detta beslut skall med begreppet *gemenskapsindustri* avses alla producenter inom gemenskapen som tillverkar den likadana produkten eller de av dessa producenter vilkas sammanlagda tillverkning av produkten utgör en betydande del, enligt definitionen i artikel 10.7, av gemenskapens sammanlagda tillverkning av denna produkt, utom i följande fall:

a) När producenter är exportörerna eller importörerna närstående eller själva importerar den produkt som påstås vara subventionerad får begreppet gemenskapsindustri tolkas så att det avser de övriga producenterna.

b) I undantagsfall får gemenskapens territorium såvitt avser den berörda produktionen indelas i två eller flera skilda marknader och producenterna inom varje marknad får betraktas som en separat industri om

   i) producenterna inom en sådan marknad säljer hela eller nästan hela sin tillverkning av den berörda produkten på denna marknad, och

ii) efterfrågan på denna marknad inte i väsentlig omfattning tillgodoses av producenter av den berörda produkten som har sin verksamhet någon annanstans inom gemenskapen.

Under sådana omständigheter kan skada anses föreligga även då en betydande del av den sammanlagda gemenskapsindustrin inte vållas någon skada, under förutsättning att den subventionerade importen är koncentrerad till en sådan isolerad marknad och att den subventionerade importen vållar de producenter som står för hela eller nästan hela produktionen inom denna marknad skada.

2. Vid tillämpning av punkt 1 skall en producent anses vara en exportör eller en importör närstående endast om

a) någon av dem direkt eller indirekt kontrollerar den andra, eller

b) båda direkt eller indirekt kontrolleras av en tredje part, eller

c) de tillsammans, direkt eller indirekt, kontrollerar en tredje part under förutsättning att det finns anledning att tro eller misstänka att detta förhållande är av sådan art att det gör att den berörda producenten uppträder på ett annat sätt än producenter som inte är närstående på detta sätt.

Vid tillämpning av denna punkt skall en part anses kontrollera den andra om den förra rättsligt eller faktiskt kan inskränka eller påverka inriktningen av den senares verksamhet.

3. När begreppet gemenskapsindustri har tolkats som att avse producenterna inom en viss region skall exportörerna eller de offentliga myndigheter som beviljar utjämningsbara subventioner ges tillfälle att erbjuda åtaganden för den berörda regionen enligt artikel 13. I sådana fall skall vid bedömningen av i vad mån åtgärder ligger i gemenskapens intresse särskilt avseende fästas vid regionens intressen. Om ett godtagbart åtagande inte erbjuds omedelbart eller om de situationer som avses i artikel 13.9 och 13.10 föreligger, får en preliminär eller slutgiltig utjämningstull införas för gemenskapen i dess helhet. I sådana fall får tullarna, om detta är genomförbart, begränsas till att avse särskilda producenter eller exportörer.

4. Bestämmelserna i artikel 8.8 skall tillämpas på denna artikel.

Artikel 10

Inledande av förfaranden

1. Med undantag för punkt 9 skall en undersökning för att fastställa förekomst, grad och verkningar av en påstådd subvention inledas när en fysisk eller juridisk person eller en sammanslutning som inte är juridisk person på gemenskapsindustrins vägnar inger ett skriftligt klagomål. Klagomålet kan inges till kommissionen eller till en medlemsstat, som skall vidarebefordra det till kommissionen. Kommissionen skall sända medlemsstaterna en kopia av varje klagomål den tar emot. Klagomålet skall anses vara ingivet den första arbetsdagen efter det att det översändes till kommissionen med rekommenderat brev eller efter det att kommissionen skriftligen erkänt sig ha mottagit det.

Om en medlemsstat utan att ett klagomål har ingivits förfogar över tillräckliga bevis för en subvention och en därav följande skada för gemenskapsindustrin skall den omedelbart översända dessa bevis till kommissionen.

2. Ett klagomål enligt punkt 1 skall innehålla tillräckliga bevis om förekomsten av en utjämningsbar subvention (och, om möjligt, om dess belopp), skada och orsakssamband mellan den påstått subventionerade importen och den påstådda skadan. Klagomålet skall innehålla sådana uppgifter som rimligen är tillgängliga för klaganden och som rör följande förhållanden:

a) Klagandens identitet och en beskrivning av volymen och värdet på klagandens tillverkning inom gemenskapen av den likadana produkten. Om ett skriftligt klagomål inges för gemenskapsindustrins räkning skall i klagomålet anges den industri för vars räkning det inges, genom en förteckning över samtliga kända gemenskapsproducenter av den likadana produkten (eller sammanslutningar av gemenskapsproducenter av den likadana produkten), och, i möjligaste mån, uppgift om hur stor del av volymen och värdet på gemenskapens tillverkning av den likadana produkten som dessa producenter svarar för.

b) En fullständig beskrivning av den produkt som påstås vara subventionerad, namnen på ursprungs- eller exportlandet/länderna, varje känd exportörs eller utländsk producents identitet samt en förteckning över kända importörer av produkten i fråga.

c) Bevis angående förekomsten, omfattningen och arten av subventionen ifråga samt bevis för att den är utjämningsbar.

d) Uppgifter om hur volymen av den påstått subventionerade importen han utvecklats, denna imports verkningar för priset på den likadana produkten på gemenskapens marknad och dess inverkan på gemenskapsindustrin, enligt vad som framgår av relevanta faktorer och förhållanden som påverkar tillståndet inom denna bransch, till exempel de som räknas upp i artikel 8.3 och 8.5.

3. Kommissionen skall i möjligaste mån pröva riktigheten och tillförlitligheten hos de bevis som framläggs i klagomålet för att fastställa om de är tillräckliga för att motivera att en undersökning inleds.

4. En undersökning kan inledas för att avgöra om de påstådda subventionerna är selektiva enligt artikel 3.2 och 3.3.

5. En undersökning kan även inledas med avseende på icke-utjämningsbara subventioner enligt artikel 4.2, 4.3 eller 4.4 för att avgöra om de villkor som anges i dessa punkter har uppfyllts.

6. Om en subvention beviljas inom ramen för ett subventionsprogram, som innan det började tillämpas har anmälts enligt artikel 8 i subventionsavtalet till WTO-kommittén för subventioner och utjämningsåtgärder, och med avseende på vilket kommittén inte har kunnat konstatera att de relevanta villkoren i artikel 8 i subventionsavtalet inte är uppfyllda, skall ingen undersökning av subventioner som beviljats genom ett sådant program inledas, annat än om en överträdelse av artikel 8 i subventionsavtalet har konstaterats antingen av WTO:s behöriga tvistlösningsorgan eller genom skiljedomsförfarande enligt artikel 8.5 i det nämnda avtalet.

7. En undersökning enligt punkt 1 skall inledas endast om det, på grundval av en granskning av i vilken grad gemenskapsproducenter av den likadana produkten stöder eller motsätter sig klagomålet, konstateras att klagomålet har ingivits av gemenskapsindustrin eller på dess vägnar. Klagomålet skall anses vara ingivet av gemenskapsindustrin eller på dess vägnar om det stöds av gemenskapsproducenter vilkas sammanlagda produktion utgör mer än 50 % av den totala produktionen av den likadana produkten för den del av gemenskapsindustrin som antingen uttrycker stöd för eller motsätter sig klagomålet. En undersökning skall dock inte inledas om de gemenskapsproducenter som uttryckligen stöder klagomålet tillsammans svarar för mindre än 25 % av gemenskapsindustrins sammanlagda produktion av den likadana produkten.

8. Om ett beslut inte redan har fattats om att en undersökning skall inledas, skall myndigheterna undvika att offentliggöra ett klagomål om att en undersökning skall inledas. Kommissionen skall dock, så snart som möjligt efter det att ett klagomål som är vederbörligen underbyggt i enlighet med denna artikel har tagits emot och i alla händelser innan en undersökning inleds, underrätta det berörda ursprungs- eller exportlandet, som skall inbjudas till samråd i syfte att klargöra situationen såvitt avser de frågor som avses i punkt 2 och för att uppnå en ömsesidigt tillfredsställande lösning.

9. Om kommissionen på grund av särskilda omständigheter beslutar att en undersökning skall inledas utan att ett skriftligt klagomål av denna innebörd har mottagits från en gemenskapsindustri eller på dess vägnar, skall detta göras endast om den förfogar över sådana bevis för förekomsten av utjämningsbara subventioner, skada och orsakssamband enligt punkt 2 som är tillräckliga för att motivera att en undersökning inleds.

10. Bevis som rör subventioner och skada skall granskas samtidigt när beslut fattas om huruvida en undersökning skall inledas eller inte. Ett klagomål skall avslås om de bevis som rör utjämningsbar subventionering eller skada inte räcker till för att motivera att förfarandet fortsätter. Förfaranden skall inte inledas mot länder vilkas export motsvarar en marknadsandel som är mindre än 1 %, om inte dessa länder tillsammans svarar för 3 % eller mer av gemenskapens konsumtion.

11. Ett klagomål får återkallas innan undersökningen har inletts och skall då betraktas som icke ingivet.

12. Om det efter samråd klart framgår att det finns tillräckliga bevis för att motivera att ett förfarande inleds, skall kommissionen inleda förfarandet inom 45 dagar efter det att klagomålet ingavs och offentliggöra ett tillkännagivande om detta i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Om tillgängliga bevis inte räcker till skall klaganden efter samrådet informeras om detta inom 45 dagar efter det att klagomålet ingavs till kommissionen.

13. Tillkännagivandet om att ett förfarande inleds skall innehålla ett meddelande om att en undersökning har inletts, uppgift om vilken produkt och vilka länder som berörs, en sammanfattning av den information som har mottagits och en föreskrift om att alla relevanta uppgifter skall lämnas till kommissionen; vidare skall de tidsfrister anges inom vilka berörda parter kan ge sig till känna och skriftligen lämna synpunkter och uppgifter, för att dessa synpunkter och uppgifter skall kunna beaktas vid undersökningen. I tillkännagivandet skall även anges den tid inom vilken berörda parter kan begära att bli hörda av kommissionen enligt artikel 11.5.

14. Kommissionen skall underrätta de exportörer, importörer och intresseorganisationer för dessa som den vet är berörda samt ursprungs- och/eller exportlandet och klagandena om att förfarandet har inletts och skall, samtidigt som den ser till att skydda konfidentiella uppgifter, tillhandahålla de kända exportörerna och myndigheterna i ursprungs- och/eller exportlandet den fullständiga texten till det skriftliga klagomål som avses i punkt 1 och, om de begär det, även förse de andra berörda parterna med texten. Om antalet berörda exportörer är särskilt stort behöver den fullständiga texten till klagomålet endast tillställas myndigheterna i ursprungs- och/eller exportlandet eller den berörda branschorganisationen.

15. En undersökning avseende utjämningstull skall inte hindra tullklarering.

Artikel 11

Undersökningen

1. Sedan förfarandet har inletts skall kommissionen i samarbete med medlemsstaterna påbörja en undersökning på gemenskapsnivå. Denna undersökning skall omfatta såväl subvention som skada och dessa företeelser skall

undersökas samtidigt. För att undersökningsresultaten skall bli representativa skall, i fråga om subventioner, en sådan undersökningsperiod väljas som normalt innefattar den undersökningsperiod som anges i artikel 5. Upplysningar avseende en period som infaller efter undersökningsperioden skall normalt inte beaktas.

2. Parter som får sig frågeformulär tillsända i en undersökning avseende utjämningstull skall få minst 30 dagar för att besvara dem. Tidsfristen för exportörerna börjar löpa den dag då de mottar frågeformuläret, vilket anses ha skett en vecka efter det att frågeformuläret sändes till exportörerna eller överlämnades till den behöriga diplomatiska representanten för ursprungs- och/eller exportlandet. Med beaktande av de tidsfrister som gäller för undersökningen kan en förlängning av trettiodagarsfristen medges under förutsättning att parten anför goda skäl härför, i form av särskilda omständigheter.

3. Kommissionen kan begära att medlemsstaterna förser den med uppgifter och medlemsstaterna skall i ett sådant fall vidta nödvändiga åtgärder för att efterkomma en sådan begäran. De skall sända kommissionen de begärda uppgifterna tillsammans med resultaten av alla inspektioner, kontroller eller undersökningar som genomförs. Om dessa uppgifter är av allmänt intresse eller om en medlemsstat begär det skall kommissionen vidarebefordra dem till medlemsstaterna, såvida de inte är konfidentiella, i vilket senare fall en icke-konfidentiell sammanfattning skall vidarebefordras.

4. Kommissionen kan begära att en medlemsstat skall genomföra alla nödvändiga kontroller och inspektioner, särskilt hos importörer, handlare och gemenskapsproducenter, och att den skall genomföra undersökningar i tredje land, under förutsättning att de berörda företagen ger sitt samtycke och att de offentliga myndigheterna i landet i fråga har blivit officiellt underrättade och inte gör några invändningar. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att efterkomma en sådan begäran från kommissionen. Om kommissionen eller en medlemsstat begär det, får tjänstemän från kommissionen biträda medlemsstaternas tjänstemän när dessa utför sina uppgifter.

5. De berörda parter som har givit sig till känna enligt artikel 10.13 skall höras om de har lämnat en skriftlig begäran härom inom den tidsfrist som anges i tillkännagivandet i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och därvid visat att de verkligen är berörda parter som kan komma att påverkas av resultatet av förfarandet och att det finns särskilda skäl att höra dem.

6. De importörer, exportörer och klagande som har givit sig till känna enligt artikel 10.13 samt de offentliga myndigheterna i ursprungs- och/eller exportlandet, skall om de begär det beredas tillfälle att möta parter som har motstridiga intressen så att motsatta ståndpunkter kan redovisas och motargument framläggas. Därvid skall hänsyn tas till behovet av att skydda konfidentiella uppgifter och till parternas intressen. Ingen av parterna skall vara skyldig att delta i ett sådant möte, och en parts frånvaro skall inte skada hans sak. Muntliga uppgifter som lämnas enligt denna punkt skall beaktas av kommissionen om de senare bekräftas skriftligen.

7. Klagandena, de offentliga myndigheterna i ursprungs- och/eller exportlandet, importörerna och exportörerna och deras intresseorganisationer, användarna och de konsumentorganisationer som har givit sig till känna enligt artikel 10.13, kan om de skriftligen begär det, få ta del av alla de uppgifter som någon av de parter som berörs av undersökningen har försett kommissionen med, förutom interna handlingar som har upprättats av gemenskapens eller medlemsstaternas myndigheter, under förutsättning att dessa uppgifter är relevanta för att försvara deras intressen och inte är konfidentiella i den mening som avses i artikel 29 och att de används i undersökningen. Dessa parter får bemöta uppgifterna, och deras synpunkter skall beaktas i den mån de är tillräckligt väl underbyggda.

8. Utom under de omständigheter som avses i artikel 28 skall riktigheten i de uppgifter som lämnas av berörda parter och som läggs till grund för de avgöranden som träffas i möjligaste mån kontrolleras.

9. I fråga om förfaranden som inleds enligt artikel 10.12 skall en undersökning om möjligt avslutas inom ett år. Sådana undersökningar skall under alla omständigheter avslutas inom 13 månader efter det att de inletts och detta skall, såvitt avser åtaganden, ske i överensstämmelse med de avgöranden som träffas enligt artikel 13 eller, såvitt avser slutgiltiga åtgärder, i överensstämmelse med de avgöranden som träffas enligt artikel 15.

10. Under hela den tid som undersökningen pågår skall kommissionen ge ursprungs- och/eller exportlandet rimliga möjligheter till fortsatta samråd i syfte att klargöra den faktiska situationen och uppnå en ömsesidigt tillfredsställande lösning.

Artikel 12

Provisoriska åtgärder

1. Preliminära tullar kan införas om

a) ett förfarande har inletts enligt artikel 10,

b) ett tillkännagivande av detta har skett och berörda parter har givits tillräckliga möjligheter att lämna uppgifter och synpunkter i enlighet med artikel 10.13,

c) det preliminärt har fastställts att en utjämningsbar subvention har beviljats för den importerade produkten och att detta har lett till skada för gemenskapsindustrin, och

d) gemenskapens intresse kräver att en åtgärd vidtas för att hindra sådan skada.

De preliminära tullarna skall införas tidigast 60 dagar och senast nio månader från den dag då förfarandet inleddes.

Den preliminära utjämningstullens belopp får inte vara högre än det sammanlagda beloppet av den preliminärt fastställda utjämningsbara subventionen men det bör vara lägre än detta om en lägre tull är tillräcklig för att undanröja skadan för gemenskapsindustrin.

2. En säkerhet skall ställas för de preliminära tullarna, och de berörda produkternas övergång till fri omsättning inom gemenskapen skall förutsätta att en säkerhet ställs.

3. Kommissionen skall vidta provisoriska åtgärder efter samråd med eller, i ytterst brådskande fall, efter att ha informerat medlemsstaterna. I det senare fallet skall samråd äga rum senast tio dagar efter det att kommissionen har underrättat medlemsstaterna om vilka åtgärder som vidtagits.

4. Om en medlemsstat begär att kommissionen omedelbart skall ingripa och om villkoren i punkt 1 första och andra styckena är uppfyllda, skall kommissionen inom högst fem arbetsdagar efter att ha mottagit denna begäran besluta om huruvida en preliminär utjämningstull skall införas.

5. Kommissionen skall omedelbart informera medlemsstaterna om varje beslut som fattas med stöd av punkterna 1 – 4.

6. Preliminära utjämningstullar skall införas för en tid av högst fyra månader.

Artikel 13

Åtaganden

1. En undersökning får avslutas utan att preliminära eller slutgiltiga tullar införs, om ett tillfredsställande, frivilligt åtagande mottas med innebörden att

a) ursprungs- och/eller exportlandet samtycker till att avskaffa eller begränsa subventionen eller att vidta andra åtgärder med avseende på dess verkningar, eller

b) exportören åtar sig att revidera sina priser eller att upphöra med export till det ifrågavarande området av produkter för vilka utjämningsbara subventioner beviljas, så att kommissionen efter samråd är övertygad om att subventionernas skadliga verkan därigenom undanröjs. Prishöjningarna till följd av dessa åtaganden får inte vara större än vad som är nödvändigt för att kompensera för den utjämningsbara subventionen och de bör vara lägre än den utjämningsbara subventionens belopp om sådana prishöjningar skulle vara tillräckliga för att undanröja skadan för gemenskapsindustrin.

2. Kommissionen kan föreslå åtaganden, men det föreligger ingen skyldighet för ett land eller en exportör att göra ett sådant åtagande. Det förhållandet att ett land eller en exportör inte erbjuder sig att göra ett sådant åtagande eller inte godtar en uppmaning att göra det skall inte på något sätt påverka bedömningen av ärendet. Det kan dock fastställas att det är mera sannolikt att risken för skada blir ett faktum om den subventionerade importen fortsätter. Åtaganden skall inte begäras eller godtas från länder eller exportörer annat än om det preliminärt har fastställts att subvention och därav följande skada föreligger. Endast i undantagsfall får åtaganden erbjudas senare än vid utgången av den period under vilken uppgifter kan lämnas enligt artikel 30.5.

3. Åtaganden som erbjudits behöver inte nödvändigtvis godtas om de bedöms som praktiskt ogenomförbara, till exempel om antalet faktiska eller möjliga exportörer är alltför stort eller av andra skäl, inbegripet skäl av allmänpolitisk karaktär. Den berörde exportören och/eller det berörda ursprungs- och/eller exportlandet kan informeras om skälen för att föreslå att ett erbjudet åtagande skall avslås och få tillfälle att yttra sig. Skälen för avslaget skall anges i det slutgiltiga beslutet.

4. De parter som erbjuder ett åtagande skall vara skyldiga att tillhandahålla en ickekonfidentiell version av åtagandet så att de parter som berörs av undersökningen kan få tillgång till det.

5. Om ett åtagande efter samråd godtas, skall kommissionen avsluta undersökningen.

6. Om ett åtagande godtas skall undersökningen angående subventioner och skada normalt fullföljas. Om det i ett sådant fall fastställs att subventioner eller skada inte föreligger, skall åtagandet automatiskt upphöra att gälla utom i de fall då ett fastställande i stor utsträckning beror på förekomsten av ett åtagande. I sådana fall kan det begäras att åtagandet skall bibehållas under skälig tid. Om det konstateras att subventioner och skada föreligger, skall åtagandet fortsätta att gälla i enlighet med uppställda villkor och bestämmelserna i detta beslut.

7. Kommissionen skall kräva att varje land eller exportör vars åtagande godtagits regelbundet tillhandahåller relevanta uppgifter om åtagandets fullgörande och tillåter kontroll av relevanta uppgifter. Om dessa krav inte uppfylls skall detta betraktas som en överträdelse av åtagandet.

8. Om åtaganden från vissa exportörer godtas medan en undersökning pågår skall de, med avseende på artiklarna 18, 19, 20 och 22 anses börja gälla från och med den dag då undersökningen avslutas för ursprungs- och/eller exportlandet i fråga.

9. Om en part överträder eller återtar ett åtagande skall en slutgiltig tull införas i enlighet med artikel 15 på grundval av de faktiska omständigheter som konstaterats i samband med den undersökning som ledde till att åtagandet gjordes, under förutsättning att denna undersökning avslutades med ett slutgiltigt fastställande av att subvention och skada förelåg och att den berörda exportören eller det berörda ursprungs- eller exportlandet har haft möjlighet att lämna synpunkter, utom i fall då åtagandet återtas.

10. En preliminär tull får efter samråd införas enligt artikel 12 på grundval av de mest tillförlitliga uppgifter som finns tillgängliga, om det finns anledning anta att ett åtagande har överträtts eller, vid överträdelse eller återtagande av ett åtagande, om den undersökning som ledde till åtagandet inte har avslutats.

Artikel 14

Avslutande utan åtgärder

1. Om klagomålet återkallas kan förfarandet avslutas såvida inte ett avslutande skulle vara oförenligt med gemenskapens intresse.

2. Om det efter samråd visar sig att skyddsåtgärder inte är nödvändiga, skall kommissionen avsluta undersökningen eller förfarandet.

3. Förfarandet skall omedelbart avslutas om det konstateras att de utjämningsbara subventionernas storlek understiger tröskelvärdena enligt bestämmelserna i punkt 5 eller den faktiska eller potentiella subventionerade importens volym, eller skadan, är försumbar.

4. För ett förfarande som inleds i enlighet med artikel 10.12 skall skadan normalt anses försumbar när importens marknadsandel understiger procentsatserna enligt artikel 10.10. Såvitt avser undersökningar av import från utvecklingsländer skall den subventionerade importens volym även betraktas som försumbar om den utgör mindre än 4 % av den sammanlagda importen av den likadana produkten till gemenskapen, under förutsättning att importen från de utvecklingsländer vilkas enskilda andelar av den sammanlagda importen utgör mindre än 4 %, tillsammans inte utgör mer än 9 % av den sammanlagda importen av den likadana produkten till gemenskapen.

5. De utjämningsbara subventionernas storlek skall anses vara minimal *(de minimis)* om den värdemässigt understiger 1 %, med undantag för

a) undersökningar av import med ursprung i utvecklingsländer där tröskelvärdet skall vara 2 % av värdet, och

b) de utvecklingsländer som är medlemmar i WTO och som avses i bilaga VII till subventionsavtalet och de utvecklingsländer som är medlemmar i WTO och helt har avskaffat exportsubventioner enligt definitionen i artikel 3.4 a i detta beslut, i vilka fall tröskelvärdet skall vara 3 % av värdet. Om tillämpningen av denna bestämmelse är betingad av att exportsubventioner avskaffas skall den tillämpas från och med den dag då avskaffandet av exportsubventioner anmäls till WTO-kommittén för subventioner och utjämningsåtgärder, och så länge som exportsubventioner inte beviljas av det berörda utvecklingslandet. Denna bestämmelse skall upphöra att gälla åtta år efter WTO-avtalets ikraftträdande.

Det är dock endast undersökningen för den enskilda exportören som skall avslutas när den utjämningsbara subventionens storlek för denna understiger det relevanta tröskelvärdet, och exportören skall även fortsättningsvis omfattas av förfarandet och kan bli föremål för en ny undersökning inom ramen för en senare översyn som genomförs för det berörda landet i enlighet med artiklarna 18 och 19.

Artikel 15

Införande av slutgiltiga tullar

1. Om det av de slutligen konstaterade faktiska omständigheterna framgår att utjämningsbara subventioner och en därav följande skada föreligger och att gemenskapens intresse nödvändiggör ett ingripande enligt artikel 31, skall kommissionen efter samråd med rådgivande kommittén införa en slutgiltig utjämningstull, om inte subventionen eller subventionerna dras tillbaka eller det visas att subventionerna inte längre medför en förmån för de berörda exportörerna. Storleken på utjämningstullen får inte överstiga det belopp som i enlighet med detta beslut fastställs för de utjämningsbara subventioner exportörerna faktiskt haft förmånen av, men den bör vara lägre än det sammanlagda utjämningsbara subventionsbeloppet om en sådan lägre tull är tillräcklig för att undanröja skadan för gemenskapsindustrin.

2. En utjämningstull skall på ett icke diskriminerande sätt och med ett i varje enskilt fall lämpligt belopp införas på import av en produkt, oavsett var den kommer ifrån, om det konstateras att importen drar nytta av en utjämningsbar subvention och vållar skada, dock inte på import för vilken ett åtagande enligt detta beslut har godtagits. I det beslut genom vilket tullen införs skall den tillämpliga tullsatsen anges för varje leverantör eller, om detta är praktiskt ogenomförbart, för varje berört leverantörsland.

3. Om kommissionen har begränsat sin undersökning i enlighet med artikel 27, får varje utjämningstull som tillämpas på import från de exportörer eller producenter som har givit sig till känna enligt artikel 27 men som inte har omfattats av undersökningen, inte överstiga det vägda genomsnittet av de utjämningsbara subventioner som fastställts för parterna i stickprovet. Vid tillämpningen av denna punkt skall kommissionen bortse från varje utjämningsbart subventionsbelopp som är noll eller understiger tröskelvärdet och från utjämningsbara subventioner som fastställts under de omständigheter som avses i artikel 28. Individuella tullsatser skall tillämpas på import från exportörer eller producenter för vilka ett individuellt subventionsbelopp har beräknats i enlighet med artikel 27.

Artikel 16

Retroaktiv verkan

1. Provisoriska åtgärder och slutgiltiga utjämningstullar skall tillämpas endast på produkter som övergår till fri omsättning efter den tidpunkt då åtgärden enligt artiklarna 12.1 eller 15.1 träder i kraft, om inte annat följer av de undantag som anges i detta beslut.

2. Om en preliminär tull har tillämpats och de slutligen konstaterade faktiska omständigheterna visar att utjämningsbara subventioner och skada föreligger, skall kommissionen, oberoende av om en slutgiltig utjämningstull skall införas eller ej, besluta i vilken omfattning den preliminära tullen slutgiltigt skall tas ut. I detta sammanhang skall begreppet *skada* inte innefatta vare sig avsevärd försening av etablerandet av en gemenskapsindustri eller risk för väsentlig skada, utom i de fall där det konstateras att denna risk för väsentlig skada skulle ha blivit verklighet om inte provisoriska åtgärder hade vidtagits. I alla övriga fall där sådan risk eller sådan försening föreligger, skall de preliminära beloppen återlämnas, och slutgiltiga tullar får införas endast från och med den dag då det slutligen fastställs att risk för skada eller avsevärd försening föreligger.

3. Om den slutgiltiga utjämningstullen är högre än den preliminära tullen, skall mellanskillnaden inte tas ut. Om den slutgiltiga tullen är lägre än den preliminära tullen, skall tullen beräknas på nytt. Om det slutgiltigt fastställs att tull inte skall införas, skall den preliminära tullen inte bekräftas.

4. Produkter som har övergått till fri omsättning högst 90 dagar före den dag då de provisoriska åtgärderna började tillämpas men inte innan undersökningen inleddes, kan beläggas med en slutgiltig utjämningstull under förutsättning att importen har registrerats enligt artikel 24.5, att kommissionen har givit de berörda importörerna tillfälle att yttra sig och

a) att det föreligger kritiska omständigheter som innebär att den produkt som undersökningen avser vållas skada som är svår att avhjälpa på grund av omfattande import under en relativt kort tid av en produkt som drar nytta av utjämningsbara subventioner enligt bestämmelserna i detta beslut, och

b) att det anses nödvändigt att införa retroaktiva utjämningstullar på denna import för att hindra att en sådan skada uppkommer på nytt.

5. Om åtaganden överträds eller återtas kan slutgiltiga tullar tas ut på varor som har övergått till fri omsättning högst 90 dagar före den dag då provisoriska åtgärder började tillämpas, under förutsättning att importen har registrerats enligt artikel 24.5 och att en sådan bedömning avseende retroaktivitet inte tillämpas på import som skedde innan åtagandet överträddes eller återtogs.

Artikel 17

Varaktighet

En utjämningsåtgärd skall vara i kraft endast så länge och i den utsträckning som krävs för att kompensera för utjämningsbara subventioner som vållar skada.

Artikel 18

Översyn vid giltighetstidens utgång

1. En slutgiltig utjämningsåtgärd skall upphöra att gälla fem år efter det att den infördes eller fem år från den dag då den senaste översyn som avsåg såväl subvention som skada avslutades, om det inte vid en översyn konstateras att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att subventionen och skadan fortsätter eller uppkommer på nytt. En översyn vid giltighetstidens utgång skall inledas på kommissionens initiativ eller på ansökan av gemenskapsproducenter eller för gemenskapsproducenters räkning och åtgärden skall fortsätta att gälla i avvaktan på resultatet av en sådan översyn.

2. En översyn vid giltighetstidens utgång skall inledas om ansökan innehåller tillräckliga bevis för att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att subventioneringen och skadan fortsätter eller uppkommer på nytt. Sannolikheten för detta kan exempelvis underbyggas med bevis för fortsatt subvention och skada eller med bevis för att skadans undanröjande helt eller delvis är beroende av förekomsten av åtgärder eller med bevis för att exportörernas situation eller marknadsvillkoren är sådana att det är sannolikt att den skadevållande subventioneringen fortsätter.

3. När undersökningar genomförs enligt denna artikel, skall exportörerna, importörerna, ursprungs- och/eller exportlandet och gemenskapsproducenterna ges tillfälle att utveckla, vederlägga eller kommentera de uppgifter som redovisas i ansökan om översyn, och slutsatserna skall dras med beaktande av alla relevanta och vederbörligen underbyggda omständigheter som redovisas beträffande frågan om huruvida åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära eller inte innebära att subventionen och skadan fortsätter eller uppkommer på nytt.

4. Ett tillkännagivande om att åtgärderna snart kommer att upphöra att gälla skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* vid en lämplig tidpunkt under det sista år som åtgärderna är i kraft i enlighet med denna artikel. Därefter skall gemenskapsproducenterna senast tre månader före femårsperiodens utgång ha rätt att inge en ansökan om översyn i enlighet med punkt 2. Ett tillkännagivande om att åtgärderna faktiskt upphör att gälla i enlighet med denna artikel skall också offentliggöras.

Artikel 19

Interimsöversyn

1. Om det är motiverat kan en översyn av behovet av en fortsatt tillämpning av åtgärder genomföras på kommissionens initiativ eller på begäran av en medlemsstat eller, under förutsättning att en rimlig tid om minst ett år har gått sedan den slutgiltiga åtgärden infördes, på ansökan av en exportör eller importör eller av gemenskapsproducenterna eller ursprungs- och/eller exportlandet, om ansökan innehåller tillräckliga bevis som styrker behovet av en sådan interimsöversyn.

2. En interimsöversyn skall inledas om ansökan innehåller tillräckliga bevis för att åtgärderna inte längre är nödvändiga för att kompensera för den utjämningsbara subventionen eller för att det är osannolikt att skadan fortsätter eller uppkommer på nytt om åtgärderna upphävs eller ändras eller för att de gällande åtgärderna inte, eller inte längre, är tillräckliga för att kompensera för den utjämningsbara subvention som vållar skadan.

3. Om en utjämningstull som är lägre än de utjämningsbara subventionerna har införts, skall en interimsöversyn inledas om gemenskapsproducenterna tillhandahåller tillräckliga bevis för att denna tull inte har medfört någon ändring eller endast en otillräcklig ändring av återförsäljningspriset i gemenskapen för den importerade produkten. Om det vid undersökningen framkommer att detta påstående är riktigt, kan utjämningstullen höjas så att den prishöjning som krävs för att undanröja skadan uppnås, men den höjda tullsatsen får inte överstiga det utjämningsbara subventionsbeloppet.

4. Vid undersökningar som genomförs i enlighet med denna artikel får kommissionen bland annat undersöka om de omständigheter som rör subvention och skada har ändrats väsentligt eller om gällande åtgärder leder till förväntat resultat och undanröjer den skada som tidigare konstaterats enligt artikel 8. I detta sammanhang skall alla relevanta och vederbörligen underbyggda omständigheter beaktas vid det slutliga avgörandet.

Artikel 20

Påskyndad översyn

En exportör vars export omfattas av en slutgiltig utjämningstull men som, av andra skäl än vägran att samarbeta med kommissionen, inte har undersökts individuellt vid den ursprungliga undersökningen, skall ha rätt att begära och få verkställd en påskyndad översyn så att kommissionen snabbt kan bestämma en individuell utjämningstullsats för denna exportör. En sådan översyn skall inledas efter samråd med rådgivande kommittén och efter det att gemenskapens producenter givits tillfälle att redovisa sin ståndpunkt.

Artikel 21

Återbetalning

1. Utan hinder av artikel 18 kan en importör ansöka om återbetalning av tull som tagits ut, om det visas att den utjämningsbara subventionen, på grundval av vilken den erlagda tullen har betalats, har avskaffats eller sänkts till en nivå som är lägre än den gällande tullsatsen.

2. För att erhålla återbetalning av utjämningstull skall importören inge en ansökan till kommissionen. Ansökan skall inges via den medlemsstat på vars territorium produkterna övergått till fri omsättning, och den skall lämnas inom sex månader räknat från den dag då den slutgiltiga tullen vederbörligen fastställdes av de behöriga myndigheterna eller räknat från den dag då ett beslut slutgiltigt fattades om att ta ut de belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminära tullar. Medlemsstaterna skall omedelbart vidarebefordra denna ansökan till kommissionen.

3. En ansökan om återbetalning skall anses vederbörligen underbyggd endast om den innehåller exakta uppgifter om storleken på den utjämningstull som begärs återbetalad och åtföljs av alla tullhandlingar som rör

beräkning och betalning av detta belopp. Den skall även innehålla bevis på storleken på de utjämningsbara subventioner som under en representativ period har erhållits av den exportör eller producent som tullen gäller. I de fall då importören inte är den berörda exportören eller producenten närstående och denna information inte är omedelbart tillgänglig eller då exportören eller producenten inte är villig att överlämna den till importören, skall ansökan innehålla en förklaring av exportören eller producenten om att den utjämningsbara subventionen har sänkts eller avskaffats enligt denna artikel och att de relevanta bevisen kommer att tillställas kommissionen. Om denna bevisning inte tillhandahålls inom rimlig tid av exportören eller producenten, skall ansökan avslås.

4. Kommissionen skall efter samråd med rådgivande kommittén besluta huruvida och i vilken omfattning ansökan skall bifallas, eller också kan den när som helst fatta beslut om att inleda en interimsöversyn, varvid de uppgifter och resultat som framkommer vid översynen, vilken skall genomföras i enlighet med de bestämmelser som gäller för denna typ av översyn, skall användas för att avgöra huruvida och i vilken omfattning en återbetalning är berättigad. Återbetalning av tull skall normalt ske inom tolv månader, och under inga omständigheter senare än 18 månader efter den dag då en importör av den produkt som omfattas av utjämningstull har ingivit en ansökan om återbetalning, som skall vara vederbörligen underbyggd. Utbetalning av det belopp som skall återbetalas bör normalt göras av medlemsstaterna inom 90 dagar efter det ovannämnda beslutet.

Artikel 22

Allmänna bestämmelser om översyn och återbetalning

1. De relevanta bestämmelserna i artiklarna 10 och 11, med undantag för dem som avser tidsfrister, skall gälla för varje översyn som genomförs i enlighet med artiklarna 18, 19 och 20. En sådan översyn skall genomföras skyndsamt och normalt avslutas inom tolv månader efter det att den inleddes.

2. En översyn enligt artiklarna 18, 19 och 20 skall inledas av kommissionen efter samråd med rådgivande kommittén. Om det vid en översyn visar sig motiverat skall kommissionen låta åtgärderna upphöra att gälla eller behålla dem enligt artikel 18, eller låta åtgärderna upphöra att gälla, behålla eller ändra dem enligt artiklarna 19 och 20. Om åtgärderna upphör att gälla för enskilda exportörer, men inte för landet i dess helhet, skall dessa exportörer även fortsättningsvis omfattas av förfarandet och de kan bli föremål för en ny undersökning inom ramen för en senare översyn som genomförs för det berörda landet i enlighet med artiklarna 18 och 19.

3. Om en översyn av åtgärder enligt artikel 19 fortfarande pågår då tiden för tillämpning av åtgärderna löper ut enligt artikel 18, skall åtgärderna även granskas i enlighet med artikel 18.

4. Vid varje undersökning avseende översyn eller återbetalning som genomförs enligt artiklarna 18 — 21 skall kommissionen, under förutsättning att omständigheterna är oförändrade, med beaktande av artiklarna 5, 6, 7 och 27 tillämpa samma metod som vid den undersökning som ledde till införandet av tullen.

Artikel 23

Kringgående

1. Om gällande åtgärder kringgås får de utjämningstullar som har införts enligt detta beslut utvidgas till att omfatta import av likadana produkter, eller delar av sådana produkter, från tredje land. Med kringgående avses en förändring i mönstret för handeln mellan tredje land och gemenskapen som är en följd av förfaranden, processer eller bearbetningar för vilka ingen annan tillräcklig grund eller inget annat ekonomiskt berättigande finns än införandet av utjämningstullen, varvid det skall finnas bevis för att verkningarna av denna tull undergrävs såvitt avser pris på och/eller kvantitet av den likadana produkten och för att den importerade likadana produkten och/eller delar av den fortsätter att subventioneras.

2. En undersökning skall inledas enligt denna artikel när en ansökan innehåller tillräckliga bevis för de faktorer som räknas upp i punkt 1. Undersökningen skall efter samråd med rådgivande kommittén inledas genom ett kommissionsbeslut enligt vilket tullmyndigheterna även åläggs att antingen registrera importen enligt artikel 24.5 eller kräva säkerhet. Undersökningen skall genomföras av kommissionen med eventuellt bistånd av tullmyndigheterna och avslutas inom nio månader. Om det av de slutligen konstaterade faktiska omständigheterna framgår att en utvidgning av åtgärderna är berättigad, skall kommissionen efter samråd med rådgivande kommittén besluta om en sådan utvidgning räknat från den dag då registrering skedde enligt artikel 24.5 eller då säkerhet krävdes. De relevanta bestämmelser i detta beslut som rör förfaranden vid inledande och genomförande av undersökningar skall gälla vid tillämpningen av denna artikel.

3. Produkter som åtföljs av ett intyg från tullmyndigheterna enligt vilket import av varorna inte utgör kringgående skall inte registreras enligt artikel 24.5 eller vara föremål för åtgärder. Sådana intyg kan på skriftlig ansökan utfärdas till importörer sedan kommissionen efter samråd med rådgivande kommittén genom ett beslut bemyndigat detta, och

dessa intyg skall gälla under den period och på de villkor som anges i dem.

4. Bestämmelserna i denna artikel skall inte hindra normal tillämpning av gällande tullbestämmelser.

Artikel 24

Allmänna bestämmelser

1. Preliminära eller slutgiltiga utjämningstullar skall införas genom ett kommissionsbeslut och tas ut av medlemsstaterna på det sätt och enligt den tullsats och de villkor som anges i det beslut genom vilket dessa tullar införs. Dessa tullar skall tas ut oberoende av de tullar, skatter och andra avgifter som normalt uppbärs vid import. Ingen produkt får beläggas med både antidumpnings- och utjämningstull i syfte att råda bot på en och samma situation som uppstått till följd av dumpning eller exportsubvention.

2. Beslut genom vilka preliminära eller slutgiltiga utjämningstullar införs och beslut genom vilka åtaganden godtas eller genom vilka undersökningar och förfaranden avslutas skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Sådana beslut skall, med beaktande av att det är nödvändigt att skydda konfidentiella uppgifter, särskilt innehålla namnen på exportörerna, om det är möjligt, eller de berörda länderna, en produktbeskrivning och en sammanfattning av de omständigheter och överväganden som är relevanta vid fastställandet av subvention och skada. I varje enskilt fall skall en kopia av beslutet skickas till de berörda parter som är kända. Bestämmelserna i denna punkt skall i tillämpliga delar även gälla översyn.

3. Särskilda bestämmelser, särskilt såvitt avser den gemensamma definitionen av begreppet ursprung enligt rådets förordning (EEG) nr 2913/92 ([1]), får antas i enlighet med detta beslut.

4. Om det ligger i gemenskapens intresse kan de åtgärder som införs enligt detta beslut, genom ett beslut av kommissionen efter samråd med rådgivande kommittén, tillfälligt upphävas för en period om nio månader. Detta tillfälliga upphävande kan förlängas med en ytterligare period om högst ett år om kommissionen efter samråd fattar beslut om detta. Åtgärderna får upphävas tillfälligt endast om marknadsförhållandena tillfälligt har ändrats på ett sådant sätt att det finns anledning att anta att skadan inte kommer att uppkomma på nytt om åtgärderna tillfälligt upphävs och under förutsättning att gemenskapsindustrin har givits tillfälle att yttra sig och att dessa yttranden har beaktats. Åtgärderna kan när som helst efter samråd återinföras om det tillfälliga upphävandet inte längre är motiverat.

([1]) EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

5. Kommissionen kan efter samråd med rådgivande kommittén ålägga tullmyndigheterna att vidta lämpliga åtgärder för att registrera importen så att åtgärder senare kan vidtas mot denna import från och med dagen för registreringen. Importen kan göras till föremål för registrering efter ansökan från gemenskapsindustrin, om ansökan innehåller tillräckliga bevis för att motivera en sådan åtgärd. Registrering skall införas genom ett kommissionsbeslut i vilket ändamålet med åtgärden och, i förekommande fall, den uppskattade storleken på eventuell framtida skyldighet att betala tull skall anges. Import får inte göras till föremål för registrering under en längre period än nio månader.

6. Medlemsstaterna skall varje månad till kommissionen lämna en rapport om importen av sådana produkter som är föremål för undersökning eller åtgärder samt om beloppet på de tullar som tas ut i enlighet med detta beslut.

Artikel 25

Samråd

1. Det samråd som föreskrivs i detta beslut skall, med undantag för det som avses i artiklarna 10.8 och 11.10, äga rum i en rådgivande kommitté, som skall bestå av företrädare för varje medlemsstat och ha en företrädare för kommissionen som ordförande. Samråd skall hållas omedelbart på begäran av en medlemsstat eller på initiativ av kommissionen, och under alla omständigheter inom en tidsrymd som gör det möjligt att respektera de tidsfrister som fastställs i detta beslut.

2. Kommittén skall sammanträda på kallelse av ordföranden. Denne skall snarast möjligt förse medlemsstaterna med all relevant information.

3. När det behövs kan samråd ske enbart skriftligen; i sådana fall skall kommissionen informera medlemsstaterna och ange en tidsfrist inom vilken de har rätt att lämna synpunkter eller begära muntligt samråd, som ordföranden skall ordna, under förutsättning att det muntliga samrådet kan äga rum inom en tidsrymd som gör det möjligt att respektera de tidsfrister som fastställs i detta beslut.

4. Samrådet skall särskilt avse

a) förekomsten av utjämningsbara subventioner och metoderna för att bestämma deras storlek,

b) förekomsten och omfattningen av skada,

c) orsakssambandet mellan den subventionerade importen och skadan,

d) de åtgärder som med beaktande av omständigheterna är lämpliga för att förhindra eller avhjälpa den skada som vållas av de utjämningsbara subventionerna samt hur dessa åtgärder skall genomföras.

Artikel 26

Kontrollbesök

1. Kommissionen skall, om den finner det lämpligt, genomföra besök hos importörer, exportörer, handlare, agenter, producenter, branschföreningar och branschorganisationer för att gå igenom deras bokföring och kontrollera de uppgifter som lämnats om subventionen och skadan. Om ett korrekt ifyllt svar inte inkommer i rätt tid kan kommissionen underlåta att genomföra kontrollbesök.

2. Kommissionen kan vid behov genomföra undersökningar i tredje land under förutsättning att de berörda företagen ger sitt samtycke, att det berörda landet offentligen underrättas och att detta inte motsätter sig undersökningen. Så snart de berörda företagens samtycke har erhållits bör kommissionen underrätta ursprungs- och/eller exportlandet om namn på och adress till de företag som skall besökas och om de datum som överenskommits.

3. De berörda företagen skall underrättas om vilka slags uppgifter som skall kontrolleras vid kontrollbesöket och om alla ytterligare uppgifter som skall tillhandahållas vid sådana besök, vilket inte utesluter att ytterligare uppgifter kan begäras vid besöket mot bakgrund av de uppgifter som erhålls.

4. Vid undersökningar som genomförs enligt punkterna l, 2 och 3 skall kommissionen biträdas av tjänstemän från de medlemsstater som begär det.

Artikel 27

Stickprov

1. I de fall där antalet klagande, exportörer eller importörer, slag av produkter eller transaktioner är stort får undersökningen begränsas till

a) ett rimligt antal parter, produkter eller transaktioner, varvid begränsningen skall ske med hjälp av statistiskt representativa stickprov på grundval av de uppgifter som finns tillgängliga när urvalet görs, eller

b) den största representativa produktions-, försäljnings- eller exportvolym som rimligen kan undersökas inom den tid som står till förfogande.

2. Kommissionen skall svara för det urval av parter, produktslag eller transaktioner som görs i enlighet med denna artikel, men urvalet skall helst göras i samråd med de berörda parterna och med deras samtycke, under förutsättning att dessa parter inom tre veckor efter det att undersökningen inletts ger sig till känna och lämnar tillräckliga uppgifter för att ett representativt urval skall kunna göras.

3. När undersökningen begränsas enligt denna artikel skall ett individuellt belopp för den utjämningsbara subventionen dock beräknas för varje exportör eller producent som inte ursprungligen valdes ut och som lämnar de nödvändiga uppgifterna inom de tidsfrister som anges i detta beslut, utom när antalet exportörer eller producenter är så stort att individuella undersökningar skulle bli orimligt betungande och hindra att undersökningen avslutades i rätt tid.

4. Om beslut fattas om stickprov och några eller alla utvalda parter brister i samarbetet och detta i betydande grad kan komma att påverka resultatet av undersökningen, får ett nytt stickprov väljas. Om samarbetet fortsätter att uppvisa avsevärda brister eller om det inte finns tillräckligt med tid för att välja ett nytt stickprov skall tillämpliga bestämmelser i artikel 28 gälla.

Artikel 28

Bristande samarbete

1. I sådana fall då någon berörd part vägrar att ge tillgång till eller på något annat sätt inte lämnar nödvändiga uppgifter inom den tid som anges i detta beslut eller väsentligen hindrar undersökningen får preliminära eller slutgiltiga, positiva eller negativa avgöranden träffas på grundval av tillgängliga uppgifter.

Om det visar sig att någon berörd part har lämnat oriktiga eller vilseledande uppgifter skall dessa lämnas utan avseende och tillgängliga uppgifter får användas.

Berörda parter bör göras uppmärksamma på följderna av bristande samarbete.

2. Det förhållandet att svar inte lämnas i datoriserad form skall inte anses innebära bristande samarbete, förutsatt att den berörda parten visar att det skulle vara orimligt betungande eller medföra orimliga extrakostnader att lämna svar på det sätt som begärts.

3. Även om de uppgifter som lämnas av en berörd part inte är fullkomliga i alla hänseenden bör de inte lämnas utan avseende, förutsatt att eventuella brister inte är sådana att de gör det orimligt svårt att träffa ett någorlunda tillförlitligt avgörande, att uppgifterna lämnas i rätt tid och är kontrollerbara samt att parten har handlat efter bästa förmåga.

4. Om bevis eller uppgifter inte godtas skall den part som lämnat dem omedelbart informeras om orsakerna till detta och ges tillfälle att lämna ytterligare förklaringar inom den fastställda tidsfristen. Om förklaringarna inte anses tillfredsställande skall skälen till att dessa bevis eller uppgifter avvisas lämnas ut och de skall också anges i de avgöranden som offentliggörs.

5. Om fastställandena, inbegripet dem som rör utjämningsbara subventioners storlek, grundas på bestämmelserna i punkt 1, inklusive de uppgifter som lämnas i klagomålet, skall uppgifterna, om det är praktiskt möjligt och med beaktande av tidsfristerna för undersökningen,

kontrolleras genom att jämföras med uppgifter från andra oberoende källor som kan finnas tillgängliga, exempelvis offentliggjorda prislistor, officiell importstatistik och uppgifter om tullintäkter, eller uppgifter som andra berörda parter lämnat under undersökningen.

6. Om någon berörd part inte samarbetar eller endast delvis samarbetar, med resultatet att relevanta uppgifter därigenom undanhålls, kan resultatet utfalla mindre gynnsamt för den parten än om denne hade samarbetat.

Artikel 29

Konfidentiell behandling

1. Uppgifter som till sin karaktär är konfidentiella (till exempel på grund av att deras utlämnande skulle medföra en klar konkurrensfördel för en konkurrent eller innebära en påtaglig nackdel för den person som lämnar uppgifterna, eller för den person från vilken denne har erhållit uppgifterna) eller som lämnas konfidentiellt av parter i en undersökning, skall, om godtagbara skäl härför anförs, behandlas konfidentiellt av myndigheterna.

2. Berörda parter som lämnar konfidentiella uppgifter skall åläggas att lämna icke konfidentiella sammanfattningar av dessa. Dessa sammanfattningar skall vara tillräckligt detaljerade för att det skall vara möjligt att bilda sig en rimlig uppfattning om det väsentliga innehållet i de konfidentiella uppgifterna. Under exceptionella omständigheter får de nämnda parterna ange att uppgifterna i fråga inte kan sammanfattas. Under sådana omständigheter skall skälen till att uppgifterna inte kan sammanfattas anges.

3. Om en begäran om konfidentiell behandling inte anses berättigad och om den person som lämnar uppgifterna varken vill göra uppgifterna tillgängliga eller tillåta att de lämnas ut i stora drag eller i sammanfattad form, får dessa uppgifter lämnas utan avseende om det inte med hjälp av lämpliga källor på ett tillfredsställande sätt kan visas att uppgifterna är riktiga. Begäran om konfidentiell behandling skall inte avslås godtyckligt.

4. Denna artikel skall inte hindra gemenskapens myndigheter från att lämna ut uppgifter av allmän karaktär, särskilt inte skälen för de beslut som fattas till följd av detta beslut, och inte heller från att lämna ut de bevis som gemenskapens myndigheter stödjer sig på, i den mån det är nödvändigt att redogöra för dessa skäl i samband med förfaranden i domstol. Ett sådant utlämnande måste ske med beaktande av de berörda parternas legitima intresse av att deras affärshemligheter eller hemligheter som gäller statliga angelägenheter inte röjs.

5. Kommissionen och medlemsstaterna eller deras tjänstemän får inte utan särskilt tillstånd från uppgiftslämnaren lämna ut några uppgifter som tas emot i enlighet med detta beslut och med avseende på vilka uppgiftslämnaren har begärt konfidentiell behandling. Uppgifter som utväxlas mellan kommissionen och medlemsstaterna eller uppgifter som rör samråd enligt artikel 25 eller sådant samråd som beskrivs i artiklarna 10.8 och 11.10, eller interna handlingar som utarbetas av gemenskapens eller medlemsstaternas myndigheter får röjas endast om detta uttryckligen anges i detta beslut.

6. Uppgifter som tas emot i enlighet med detta beslut får användas endast för de ändamål för vilka de begärdes.

Artikel 30

Utlämnande av uppgifter

1. Klagandena, importörerna, exportörerna och deras intresseorganisationer samt ursprungs- och/eller exportlandet får begära att uppgifter om de viktigaste omständigheter och överväganden som ligger till grund för beslut om provisoriska åtgärder lämnas ut. En sådan begäran skall göras skriftligen omedelbart efter det att de provisoriska åtgärderna har införts och uppgifterna skall därefter så snart som möjligt lämnas ut skriftligen.

2. De parter som avses i punkt 1 får begära slutligt utlämnande av de viktigaste omständigheter och överväganden som ligger till grund för en planerad rekommendation om införande av slutgiltiga åtgärder eller avslutande av en undersökning eller ett förfarande utan att åtgärder införs, varvid särskild uppmärksamhet skall ägnas utlämnandet av sådana omständigheter och överväganden som skiljer sig från dem som låg till grund för de provisoriska åtgärderna.

3. Begäran om ett slutligt utlämnande av uppgifter skall lämnas skriftligen till kommissionen och, om en preliminär tull har tillämpats, vara kommissionen tillhanda senast en månad efter det att införandet av tullen i fråga offentliggjordes. Om en preliminär tull inte har införts skall parterna ha möjlighet att begära slutligt utlämnande av uppgifter inom den tidsfrist som fastställs av kommissionen.

4. Det slutliga utlämnandet av uppgifter skall ske skriftligen. Det skall ske så snart som möjligt med beaktande av behovet av att skydda konfidentiella uppgifter och normalt senast en månad innan ett slutgiltigt beslut fattas eller kommissionen lämnar förslag till slutgiltiga åtgärder enligt artiklarna 14 och 15. Om kommissionen vid den tidpunkten inte kan lämna ut vissa omständigheter eller överväganden, skall dessa lämnas ut så snart som möjligt därefter. Utlämnandet av uppgifter skall inte inverka på något beslut som kommissionen därefter kan fatta, men om ett sådant beslut grundas på andra omständigheter och överväganden skall dessa lämnas ut snarast möjligt.

5. Uppgifter som lämnas efter ett slutligt utlämnande av uppgifter skall beaktas endast om de inkommer inom en tidsfrist som i varje enskilt fall, med beaktande av hur

brådskande ärendet är, skall fastställas av kommissionen och som skall vara minst tio dagar.

Artikel 31

Gemenskapens intresse

1. För att avgöra om ett ingripande ligger i gemenskapens intresse skall en helhetsbedömning göras av alla berörda parters intressen, inbegripet den inhemska industrins, användarnas och konsumenternas intressen, och fastställande enligt denna artikel får ske endast då alla parter har givits tillfälle att lämna sina synpunkter enligt punkt 2. Vid en sådan prövning skall särskild uppmärksamhet ägnas behovet av att undanröja den snedvridning av handeln som följer av skadevållande subventionering och behovet av att återställa effektiv konkurrens. Åtgärder som bestäms på grundval av konstaterad subvention och skada får inte tillämpas om myndigheterna på grundval av samtliga lämnade uppgifter med säkerhet kan fastslå att det inte ligger i gemenskapens intresse att vidta sådana åtgärder.

2. För att få tillgång till ett trovärdigt underlag som gör det möjligt för myndigheterna att beakta alla synpunkter och uppgifter när de fattar beslut om huruvida det ligger i gemenskapens intresse att införa åtgärder, kan klagandena, importörerna och deras intresseorganisationer, representativa användare och representativa konsumentorganisationer ge sig till känna och lämna uppgifter till kommissionen inom de tidsfrister som anges i tillkännagivandet om inledande av en undersökning avseende utjämningstull. Dessa uppgifter eller lämpliga sammanfattningar därav skall göras tillgängliga för de övriga parter som anges i denna punkt och dessa skall ha rätt att yttra sig över uppgifterna.

3. Parter som har handlat i enlighet med punkt 2 får begära att bli hörda. En sådan begäran skall beviljas om den lämnas inom de tidsfrister som anges i punkt 2 och om den innehåller sådana skäl som med beaktande av gemenskapens intresse motiverar att parten bör höras.

4. Parter som har handlat i enlighet med punkt 2 får lämna synpunkter på tillämpningen av de preliminära tullar som eventuellt har införts. För att dessa synpunkter skall kunna beaktas skall de inkomma inom en månad efter det att åtgärderna i fråga började tillämpas, och synpunkterna eller lämpliga sammanfattningar av dem skall göras tillgängliga för övriga parter som skall ha rätt att yttra sig över dem.

5. Kommissionen skall granska alla i vederbörlig ordning lämnade uppgifter och avgöra i vilken omfattning de är representativa, och resultaten av denna granskning skall tillsammans med ett yttrande rörande uppgifternas trovärdighet överlämnas till rådgivande kommittén.

6. De parter som har handlat i enlighet med punkt 2 kan begära att fa tillgång till de omständigheter och överväganden som troligen kommer att ligga till grund för de slutgiltiga besluten. Dessa uppgifter skall i görligaste mån tillhandahållas utan att detta påverkar sådana beslut som kommissionen senare kan komma att fatta.

7. Uppgifter skall endast beaktas när de underbyggs av faktiska bevis.

Artikel 32

Samband mellan åtgärder avseende utjämningstull och multilaterala lösningar

Om en importerad produkt blir föremål för åtgärder som införs med tillämpning av de förfaranden för tvistlösning som föreskrivs i subventionsavtalet och dessa åtgärder är tillräckliga för att undanröja den skada som de utjämningsbara subventionerna vållar, skall varje utjämningstull som införts för produkten i fråga omedelbart upphävas tillfälligt eller upphöra att gälla, beroende på omständigheterna.

Artikel 33

Slutbestämmelser

Detta beslut skall inte utesluta tillämpningen av

a) sådana särskilda bestämmelser som fastställts i avtal mellan gemenskapen och tredje land,

b) särskilda åtgärder, under förutsättning att sådana åtgärder inte står i strid med förpliktelser enligt GATT.

Artikel 34

Upphävande av befintlig lagstiftning

Beslut nr 2424/88/EKSG skall upphöra att gälla.

Hänvisningar till bestämmelserna i beslut nr 2424/88/EKSG vad gäller skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska kol- och stålgemenskapen skall förstås som hänvisningar till det här beslutet.

Artikel 35

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den tredje dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

Det skall tillämpas på förfaranden som inleds från och med den dagen.

Detta beslut är till alla delar bindande och direkt tillämpligt i alla medlemsstater.

Utfärdat i Bryssel den 3 september 1998.

På kommissionens vägnar
Leon BRITTAN
Vice ordförande

BILAGA I

Förteckning över exempel på exportsubventioner

a) Direkta subventioner från offentliga myndigheter till ett företag eller en industri, vilka är knutna till exportresultaten.

b) System varigenom en exportör får förfoga över del av intjänad valuta, eller liknande förfarande som innebär exportbidrag.

c) Interna transport- och fraktavgifter för exportleveranser, som beslutas eller fastställs av offentliga myndigheter på mer fördelaktiga villkor än de som gäller för inhemska leveranser.

d) Offentliga myndigheters tillhandahållande, direkt eller indirekt genom offentligt beslutade program, av importerade eller inhemska varor eller tjänster för användning vid tillverkning av exportvaror på mer fördelaktiga villkor än de som gäller vid tillhandahållande av likadana varor eller direkt konkurrerande varor eller tjänster för användning vid tillverkning av varor för inhemsk konsumtion, om (då det är fråga om varor) villkoren är mer fördelaktiga än de affärsmässiga villkor [1] som deras exportörer kan få på världsmarknaderna.

e) Befrielse helt eller delvis från, avskrivning av eller anstånd med direkta skatter [2] eller sociala avgifter som betalats eller skall betalas av industri- eller handelsföretag [3], vilka särskilt beviljas på grund av deras export.

f) Särskilda avdrag som har direkt samband med export eller exportresultat som överstiger dem som beviljas för tillverkning för inhemsk konsumtion, vid beräkning av underlaget för direkta skatter.

g) Befrielse från eller avskrivning av indirekta skatter [2] på tillverkning och distribution av exportvaror utöver de skatter som skall betalas i fråga om tillverkning och distribution av likadana produkter när dessa säljs för inhemsk konsumtion.

h) Befrielse från, avskrivning av eller anstånd med ackumulerade indirekta skatter som tagits ut i tidigare led [2] på varor eller tjänster som används vid tillverkning av exportvaror, utöver befrielse, avskrivning eller anstånd som medges i fråga om samma slag av ackumulerade indirekta skatter som tagits ut i tidigare led på varor eller tjänster som använts vid tillverkning av likadana produkter när dessa säljs för inhemsk konsumtion, dock förutsatt att befrielse, avskrivning eller anstånd medges i fråga om ackumulerade indirekta skatter som tagits ut i tidigare led avseende exportvaror även om befrielse, avskrivning eller anstånd inte medges när det är fråga om likadana produkter när dessa säljs för inhemsk konsumtion, om de ackumulerade indirekta skatterna tas ut på insatsvaror som förbrukas vid tillverkning av exportvaran (varvid hänsyn tas till normalt bortfall) [4]. Denna punkt skall tolkas i enlighet med riktlinjerna om förbrukning av insatsvaror i tillverkningsprocessen i bilaga II.

i) Avskrivning eller restitution av importavgifter [2] utöver vad som tas ut på importerade insatsvaror som förbrukas vid tillverkning av exportvaran (varvid hänsyn tas till normalt bortfall); förutsatt dock att ett företag i särskilda fall får använda en kvantitet insatsvaror från hemmamarknaden som motsvarar och har samma kvalitet och egenskaper som importvarorna som ersättning för dessa i syfte att dra fördel av denna

---

[1] Med uttrycket ”affärsmässiga villkor” avses att valet mellan inhemska eller importerade varor är fritt och enbart påverkas av affärsmässiga överväganden.

[2] I detta beslut avses med
- — *direkta skatter:* skatter på löner, vinster, räntor, hyror, royalties och alla andra former av inkomst samt skatter på fast egendom,
- — *importavgifter:* tullar, avgifter och andra statliga pålagor som inte finns uppräknade på annan plats i denna not och som tas ut på import,
- — *indirekta skatter:* försäljnings-, tillverknings-, omsättnings-, mervärdes-, koncessions-, stämpel-, överlåtelse-, lager- och utrustningsskatter, gränsskatter och alla andra skatter än direkta skatter och importavgifter,
- — *indirekt skatt som tagits ut i tidigare led:* skatter som tas ut på varor och tjänster som direkt eller indirekt används för tillverkning av produkten,
- — *ackumulerade indirekta skatter:* sådana flerledsskatter som tas ut där det inte finns något system för efterföljande kreditering av skatten, om de varor och tjänster som beskattas i ett tillverkningsled används i ett efterföljande tillverkningsled,
- — *avskrivning av skatter:* även skatteåterbetalning eller skatteavdrag,
- — *avskrivning eller restitution:* hel eller delvis befrielse från eller anstånd med importavgifter.

[3] Uppskov behöver inte innebära en exportsubvention, till exempel då skäliga ränteavgifter tas ut.

[4] Punkt h gäller inte för system för mervärdesskatt eller gränsskattejusteringar som används i stället för sådana system. Problemet rörande alltför stor avskrivning av mervärdesskatter regleras uteslutande av punkt g.

bestämmelse, om både importen och motsvarande exporttransaktion sker inom rimlig tid, som inte får överstiga två år. Denna punkt skall tolkas i enlighet med riktlinjerna om förbrukning av insatsvaror i tillverkningsprocessen i bilaga II och riktlinjerna för att avgöra om restitutionssystem som tillåter substitution utgör exportsubventioner i bilaga III.

j) Offentliga myndigheters (eller särskilda, av offentliga myndigheter kontrollerade institutioners) tillhandahållande av exportkreditgarantisystem eller exportkreditförsäkringssystem, av system för försäkring eller garanti mot ökande kostnader för exportvaror eller system för försäkring mot valutarisk, till premier som är otillräckliga för att täcka systemens långsiktiga kostnader och förluster.

k) Offentliga myndigheters (eller särskilda, av offentliga myndigheter kontrollerade eller under dessas överinseende verksamma institutioners) beviljande av exportkrediter till lägre räntor än de som de faktiskt måste betala för medel som används för detta ändamål (eller skulle tvingas betala för lån på internationella kapitalmarknader av motsvarande medel med samma förfallotid, övriga kreditvillkor och i samma valuta som exportkrediten), eller deras betalning av samtliga eller en del av de kostnader som exportörer eller finansiella institutioner bär för att få krediter, i den mån dessa används för att säkerställa ekonomiskt betydelsefulla fördelaktiga exportkreditvillkor.

   En förutsättning är emellertid att om en WTO-medlem är part i en internationell överenskommelse om officiella exportkrediter, i vilken minst tolv av de ursprungliga medlemmarna per den 1 januari 1979 deltar (eller en efterföljande överenskommelse som dessa ursprungliga medlemmar godkänt), eller om en WTO-medlem i praktiken tillämpar ifrågavarande överenskommelses räntebestämmelser, skall en exportkreditåtgärd som överensstämmer med de bestämmelserna inte betraktas som en exportsubvention.

l) Varje annan offentlig utgift som utgör en exportsubvention enligt artikel XVI i GATT 1994.

BILAGA II

Riktlinjer för förbrukning av insatsvaror i tillverkningsprocessen [1]

I

1. Rabattsystem för indirekta skatter kan medge befrielse från, avskrivning av eller anstånd med ackumulerade indirekta skatter som tagits ut i tidigare led på insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportvaran (varvid hänsyn tas till normalt bortfall). Likaså kan restitutionssystem medge avskrivning eller restitution av importavgifter som tagits ut på insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportvaran (varvid hänsyn tas till normalt bortfall).

2. Förteckningen över exempel på exportsubventioner i bilaga I hänvisar till ”insatsvaror som förbrukas vid tillverkning av exportvaran” i punkterna h och i. I enlighet med punkt h kan rabattsystem för indirekta skatter utgöra en exportsubvention om de leder till befrielse från, avskrivning av eller anstånd med ackumulerade indirekta skatter som tagits ut i tidigare led och som är högre än det belopp som faktiskt betalats i sådana skatter på insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportvaran. I enlighet med punkt i kan restitutionssystem utgöra en exportsubvention om de leder till avskrivning eller restitution av importavgifter som är högre än det belopp som faktiskt betalats i sådana skatter på insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportvaran. Båda punkterna föreskriver att hänsyn skall tas till normalt bortfall vid bedömningen av förbrukningen av insatsvaror vid tillverkningen av exportvaran. Punkt i medger även substitution, när det är befogat.

II

3. Vid granskning av om insatsvaror förbrukats vid tillverkningen av exportvaran, som ett led i en utjämningstullundersökning enligt detta beslut, skall kommissionen normalt förfara med ledning av följande principer:

4. Om det hävdas att ett rabattsystem för indirekta skatter eller ett restitutionssystem medför subvention genom alltför stor rabatt eller restitution av indirekta skatter eller importavgifter på insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportvaran, skall kommissionen normalt först fastställa om exportlandets offentliga myndigheter har infört och tillämpar ett system eller förfarande för att kunna avgöra vilka insatsvaror som förbrukas vid tillverkningen av exportvaran och till vilka mängder. När det konstaterats att ett sådant system eller förfarande tillämpas, skall kommissionen normalt granska om systemet eller förfarandet är rimligt, ändamålsenligt och förenligt med allmänt vedertaget handelsbruk i exportlandet. Kommissionen får, om nödvändigt, företa vissa praktiska kontroller i enlighet med artikel 26.2 för att kontrollera riktigheten i uppgifterna eller för att förvissa sig om att systemet eller förfarandet tillämpas effektivt.

5. När ett sådant system eller förfarande saknas, eller när det är oskäligt, eller när ett skäligt system finns men inte tillämpas eller inte tillämpas effektivt, bör exportlandet normalt företa en ytterligare granskning som skall grundas på insatsvaror som faktiskt förbrukats, i syfte att fastställa om ett alltför stort belopp har utbetalats. Om kommissionen anser det nödvändigt, får en ytterligare granskning genomföras i enlighet med punkt 4.

6. Kommissionen skall normalt betrakta insatsvaror som fysiskt införlivade om sådana insatsvaror används i tillverkningsprocessen och fysiskt ingår i exportvarorna. En insatsvara måste inte ingå i den slutliga varan i samma form som när den insattes i tillverkningsprocessen.

7. När mängden av en särskild insatsvara som förbrukats vid tillverkningen av exportvaran skall fastställas, skall hänsyn normalt tas till normalt bortfall, och sådant bortfall skall normalt anses som förbrukat vid tillverkningen av exportvaran. Med bortfall avses den del av en viss insatsvara som inte har en fristående funktion i tillverkningsprocessen, som inte förbrukas vid tillverkningen av exportvaran (t.ex. på grund av ineffektivitet) och som inte återvinns, används eller säljs vidare av samma tillverkare.

8. Vid fastställandet av huruvida påstått bortfall är normalt skall kommissionen beakta tillverkningsprocessen, den genomsnittliga erfarenheten hos industrin i exportlandet och andra tekniska faktorer som kan ha betydelse. Kommissionen skall ta särskild hänsyn till om exportlandets myndigheter har gjort en rimlig beräkning av värdet på bortfallet, när detta värde skall räknas med för skatte- eller tullrabatten eller avskrivningen.

---

[1] Insatsvaror förbrukade vid tillverkningsprocessen är insatsvaror som fysiskt införlivas i slutvaran, energi, bränsle och olja som används i tillverkningsprocessen och katalysatorer som förbrukas när de används för att framställa exportvaran.

BILAGA III

Riktlinjer för att avgöra om restitutionssystem som tillåter substitution utgör exportsubventioner

I

Restitutionssystem kan medge återbetalning och restitution av importavgifter på insatsvaror som förbrukas i tillverkningsprocessen för en annan vara och där export av den senare varan innehåller inhemska insatsvaror av samma kvalitet och egenskaper som de ersatta importerade insatsvarorna. Enligt punkt i i bilaga I, kan restitutionssystem som tillåter substitution utgöra en exportsubvention om de leder till alltför stor restitution av de importavgifter som ursprungligen tagits ut på de importerade insatsvaror för vilka restitution begärs.

II

Vid granskning av restitutionssystem inom ramen för en utjämningstullundersökning enligt detta beslut, skall kommissionen normalt förfara med ledning av följande principer:

1. Enligt punkt i i bilaga I får insatsvaror från hemmamarknaden ersätta importerade insatsvaror vid tillverkningen av en exportvara, om sådana insatsvaror är jämbördiga i kvantitet och har samma kvalitet och egenskaper som de importerade insatsvaror som de ersätter. Det är viktigt att system eller förfaranden för kontroll finns att tillgå för att exportlandets regering skall ha möjlighet att säkerställa och visa att kvantiteten av insatsvaror för vilka restitution begärs inte överstiger kvantiteten av exporterade varor av liknande slag, oavsett i vilken form varorna exporteras, och att värdet av återbetalda importavgifter inte överstiger de ursprungliga importavgifterna för berörda importerade insatsvaror.

2. Om det hävdas att ett restitutionssystem av detta slag medför subvention skall kommissionen normalt först avgöra om exportlandets offentliga myndigheter infört och tillämpar ett kontrollsystem eller kontrollförfarande. Om så konstateras vara fallet, skall kommissionen i normala fall granska kontrollförfarandet för att bedöma om detta är rimligt, ändamålsenligt och förenligt med allmänt vedertaget handelsbruk i exportlandet. I den omfattning som förfarandet anses uppfylla dessa krav och tillämpas effektivt, anses det inte föreligga subvention. Kommissionen får vid behov och i enlighet med artikel 26.2 göra vissa praktiska kontroller i syfte att fastställa att uppgifterna är korrekta eller för att förvissa sig om att systemet eller förfarandet tillämpas effektivt.

3. Om sådana kontrollförfaranden saknas, eller om de är oskäliga, eller när sådana förfaranden finns och anses skäliga men inte tillämpas eller inte tillämpas effektivt, kan en subvention anses föreligga. I sådana fall bör exportlandet göra en ytterligare granskning av berörda transaktioner i syfte att fastställa om ett alltför stort belopp har utbetalats. Om kommissionen anser det nödvändigt, får ytterligare granskning företas i enlighet med punkt 2.

4. Förekomsten av bestämmelser om restitutionssystem som innebär att exportörer kan begära restitution för en särskilt utvald importsändning bör inte i sig anses medföra en subvention.

5. En alltför stor restitution av importavgifter enligt punkt i i bilaga I skall anses föreligga när staten, genom sina restitutionssystem, betalat ränta på restituerade belopp, i den omfattning som ränta betalats eller skall betalas.